

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 28 april 2005 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksmas-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothoor (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren W.R. Bouma (CDA), P.G. van Diepen (PU), P.J. van Domburg (PU), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (PU), L.G.M. Hermus (CDA), H.R. Kalk (CDA), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), P. Reijenga (CDA), H.F.A. Roefs (VVD), P.J. Sanderse (CDA), T. Tuinenga (PU), J.J. van der Velde (CDA), W.M. Vercreijje (PU), P.M.S. Vermeulen (D66), C. Wagemaker (PU) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
Wethouders: mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA), de heren K.M. Maliepaard (PU) A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (PU)
Griffier: J.M. Even
Gemeentesecretaris: H. van Boven
Afwezig: mevrouw I.R. Wagenaar (PvdA/GroenLinks) en de heren P. Dibbits (PU), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP) en L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), leden van de raad

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en heet u welkom op deze raadv vergadering.

II. Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering van 24 maart 2005

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Op blz. N.71 staat in de vierde regel van mijn bijdrage het getal negentig. Dit moet negen zijn.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Het is meer naar aanleiding van, want ik heb in de vorige vergadering een open eindje laten liggen in de discussie. Ik heb toen uitgesproken moeite te hebben met de manier, waarop een aantal raadsleden de integriteit en de deskundigheid van mevrouw Le Grand ter discussie stelden. Het grootste probleem voor mij in die vergadering was dat mevrouw Le Grand niet aanwezig was en zichzelf niet kon verweren. Ik heb in dat betoog de desbetreffende raadsleden uitgedaagd om met de deskundige in discussie te gaan en daarna conclusies te trekken. Het was dus een uitdaging en geen aantijging, zoals iemand anders zei.

Na lezing van het verslag kom ik tot de conclusie dat mevrouw Geluk in haar betoog niet heeft gesproken over de integriteit. Ze heeft die niet in twijfel getrokken en daarom trek ik mijn woorden in haar richting terug.

In het betoog van de heren Nentjes en Vermeulen, wie betaalt, bepaalt en ingehuurd of ingepakt, wordt mijns inziens bewust of onbewust de integriteit van mevrouw Le Grand wel ter discussie gesteld. Daarom denk ik dat mijn oproep aan hen terecht is geweest.

De notulen worden met inachtneming van de wijziging vastgesteld.

IV. Ingekomen stukken

De heer **Hermus**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een vraag over ingekomen stuk 2. Naar aanleiding van het ingekomen stuk van de MR van De Klimboom en de uitkomsten van de verkeersenquête manen wij u tot actie om de veiligheid te vergroten bij de scholen in dit gebied. Veel kinderen worden gebracht en gehaald met auto's en taxibusjes. De invoering van eenrichtingverkeer op Revelsant en Vogelsant lijkt ons een goede oplossing. Wij verwachten van u op korte termijn antwoord en gepaste spoed met de uitvoering.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Vertrouwt de geachte spreker het college niet, aangezien men deze informatie meegeeft?

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een opmerking over ingekomen stukken nrs. 3 en 4. In ingekomen stuk nr. 3 wordt voorgesteld om af te wachten waarvan het college naar aanleiding van het bezwaarschrift ons op de hoogte stelt. Ik zou de raad willen vragen een aanvulling aan het college te vragen, namelijk dat het college de raad nog eens duidelijk maakt wat het beleid is met betrekking tot het bouwen van zendmasten en hierop een toelichting geeft. Gaat de raad daarmee akkoord?

Bij ingekomen stuk nr. 4 gaat het om de zaken die te maken hebben met salarissen van de topmanagers van Nuon en Essent. Zou de taakwethouder kort kunnen zeggen wat zijn inbreng is geweest in de discussie in de aandeelhoudersvergadering, die onlangs is gehouden?

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik neem met belangstelling kennis van de opmerkingen van de heer Hermus, die nog eens versterkt neerzet, college kijk eens goed naar de situatie en dat zullen we doen.

De **voorzitter**: Over ingekomen stuk nr. 3.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Over dit onderwerp zijn in commissie III vragen gesteld en we wachten met belangstelling af wat het college antwoordt.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik verkeerde in de veronderstelling dat u het antwoord op de mail heeft gehad.

De heer **Roefs**: Niet iedereen is overdag thuis.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Volgens mij heeft iedereen het via de mail gekregen, maar ik wil het wel toelichten. Het beleid van de gemeente is op industrieterreinen deze masten toe te laten. Het heeft in dit geval ter inzage gelegen en daarop zijn bezwaren gekomen. Wij hebben die bezwaren getoetst aan het beleid zoals dat landelijk heerst. Het ministerie van VROM en de Gezondheidsraad onderschrijven dit en leveren rapporten, waaraan wij kunnen toetsen hoe het zou kunnen. Dit zijn werkwijzen die worden onderschreven door de VNG. Daarnaast hebben we gekeken en op basis daarvan hebben wij uitgelegd waarom het al dan niet kan. De heer Reijenga vraagt of we het advies van de bezwaarschriftencommissie willen toevoegen. Dat lijkt ons prima.

De **voorzitter**: Ik ga naar de beantwoording op ingekomen stuk nr. 4.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. De inbreng van de gemeente Noordoostpolder bij die vergadering, die overigens bijzonder veel publiciteit heeft gehad, is gegaan via de Vegam, waarin de gemeentelijke aandeelhouders zijn verenigd en die samen met de Vegal 26% van de aandelen heeft. De zaken zijn afgestemd en over 2004 is uitgesproken of het een goede ontwikkeling is binnen het totaal van beloning. Bij de Raad van Commissarissen is aangegeven dat dit is gestoeld op eerder gemaakte afspraken.

De heer Boersma is in huis gehaald bij Shell met de achtergrond dat de resultaten van een paar jaar terug bij Essent niet zo geweldig waren. De aandeelhouders hebben de Raad van Commissarissen indertijd opgeroepen om een goede directie aan te trekken om daaraan flink wat te doen. De heer Boersma is aangetrokken en er zijn afspraken gemaakt over de beloning. Daarbij is uitvoerig stilgestaan. Uiteindelijk heeft dit ertoe geleid dat de heer Boersma vrijwillig € 80.000,00 heeft ingeleverd. Vrijwillig, want er waren afspraken. Ik denk dat een goed werkgever daarmee ook rekening moet houden.

Een andere afspraak is, er lag een voorstel van de Raad van Commissarissen voor een beloningsstructuur voor 2005 en verder ten aanzien van een vast deel en een korte- en langetermijnbonus. Dat was volstrekt onvoldoende en de Raad van Commissarissen heeft toegezegd waarschijnlijk in juni a.s. met een nieuw voorstel te komen. Dit was overigens ook de lijn van de vier grote aandeelhouders, die samen 74% bezitten. De Vegam heeft daaraan meegedaan. Wij moeten onze positie wel kennen. Dat is het resultaat van de aandeelhoudersvergadering en het wordt vervolgd.

Voorts zijn langjarige afspraken gemaakt met het zittende management. Als je praat over nieuwe structuren, kun je in de sfeer van bonussen beperkt iets doen. Je kunt met een nieuwe Raad van Bestuur iets meer doen.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb hierover ook nagedacht naar aanleiding van de vraag van de heer Reijenga in commissie I en alle publiciteit. Ik denk dat hier slechts de helft van de waarheid staat en dat de heer Reijenga ook maar op één helft duidt, namelijk de topinkomens. Er is meer aan de hand in Nederland, als we denken aan privatisering en marktwerking. Dat ligt eronder, dat is een denkpatroon dat hand over hand in Nederland toeneemt en dat langzamerhand ook in de topinkomens wordt vertaald. Je kunt je afvragen of dit de manier is, waarop Nederland zich moet ontwikkelen. Ik sta wel achter uw conclusie dat het harde kapitalisme, u hebt dat niet zo gezegd maar zo vertaal ik het, in Nederland hand over hand toeneemt. Ik vraag me af of een klein slimmerikje niet op het idee kan komen om te zeggen dat op bepaalde sectoren niet moet worden geprivatiseerd en dat daar de marktwerking niet werkt. Dan denk ik aan sectoren, waarin solidariteit, menselijkheid en belangeloosheid een rol kunnen spelen.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk niet dat het woord privatiseren het juiste woord is. Het is verzelfstandigen. Ik wil dat onderscheid duidelijk maken. Het gaat om gemeenschapsgeld en om verzelfstandiging en niet om privatisering. Dat is een andere zaak. Ik denk echter dat we niet zo ver van elkaar afzitten.

De heer **Van der Est**: Ik wilde wat nuances aanbrengen.

De **voorzitter**: Dit waren de ingekomen stukken.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

De **voorzitter**: Voor het spreekrecht heeft mevrouw Terluin zich gemeld. Zij wil het hebben over drie onderwerpen: over de gemeente in het algemeen, het ziekenhuis en de asielzoekers. Ze krijgt hiervoor tien minuten.

Mevrouw **Terluin**: Mijnheer de Voorzitter en verdere aanwezigen. Op al mijn vragen heb ik nog nooit een ja gehad. Dan zult u kunnen zeggen, dan stelt u de verkeerde vragen. U mag het zeggen. Wanneer wij als burgers om een identiteitsbewijs komen worden wij nog steeds teruggestuurd om paspoort of rijbewijs te halen, zelfs de oudere bewoners uit de dorpen. Weet u dat ik een paar maanden geleden tegen iemand zei, moet jij eens oppletten. Over een paar jaar is het gemeentehuis nog maar drie dagen open.

Dat het zo vlug zou zijn, dat is snel. Het lijkt Overtoom wel. Straks een dependance van Lelystad? Hup, alles maar daar naartoe. Daar lijkt de victorie te beginnen. Voor ons had de brug er nooit hoeven komen. Het had verschrikkelijk veel geld en nog meer ergernis bespaard.

Het tweede punt, het ziekenhuis. Een veredelde polikliniek, echt niet. De wethouders van Urk en Noordoostpolder mogen gerust blijven zeggen dat het wel zo is, maar het is niet waar. Zelfs de zorg is niet gewaarborgd. Dit is een verwijt van de burgers aan het college en de raad. We weten best dat de gemeenteraad niet veel in te brengen heeft, maar de burgers vinden toch dat de gemeenteraad voor zijn burgers hoort op te komen. Binnenkort heeft het actiecomité overleg met de zorgverzekeraar. U mag het zeggen, krijgt deze feuilleton een verrassend slot of het wordt het: dag bloemen, dag vogels, dag ziekenhuis, welterusten? Horen, zien en zwijgen.

Het derde punt, de beste wensen van niet-bestaande mensen. U hebt het allemaal kunnen horen, zien en lezen. Niemand kan zeggen, ik heb het niet geweten. Het lijkt wel oorlog. Sterker nog, het is oorlog, alleen nu met woorden en die komen hard aan. Ik wil u vragen om hierover na te denken in verband met 5 mei a.s.

Dan heb ik nog één vraag. Waarom is er vorig jaar november niet gesproken over vluchtelingenwerk Noordoostpolder-Urk?

Ook hoorde ik dat u zo was geschrokken van het feit dat er zoveel mensen op de nieuwjaarsreceptie waren. Om eerlijk te zijn, lijkt u me geen raad die zo snel van zijn apropos is.

Tot slot: De volkeren der aarde, zij wachten op ons. Tot wij elkander weer vinden. Mensen van alle rassen, ouders en kinderen, professoren en studenten, leraren en leerlingen, werkgevers en werknemers. Wij moeten elkaar lief vinden, anders kunnen wij nooit aan een nieuwe wereld bouwen.

De **voorzitter**: Dank u wel mevrouw. Zijn er vragen?

Mevrouw **Terluin**: Niemand, dan ben ik heel duidelijk geweest.

De **voorzitter**: Ik sluit dit onderwerp.

VII. Vragenuur

Er worden geen vragen gesteld.

VIII. Agendapunten

1. Aanpassing van de Lesgeldverordening Muzisch Centrum 2005

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

2. Beschikbaar stellen krediet ten behoeve van Renovatie palenscherm zee-wering Middelbuurt op Schokland

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat de fractie van de VVD tegen stemt.

3. Nota activerings- en afschrijvingsbeleid

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Vaststelling exploitatieopzet en gronduitgifteprijsen Luttelgeest-Zuid fase 2 en 3 woningbouw

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben in de commissie een voorbehoud gemaakt om goed te kunnen terugkoppelen naar de fractie. Wij hebben de hoogte van de grondprijzen nog eens tegen het licht gehouden. Ook in vergelijking met andere dorpen hebben we moeten concluderen dat die bij nader inzien marktconform en redelijk zijn.

De opmerking die in de commissie is gemaakt over de reserves Grondbedrijf moet u zien als het alert blijven op en aandacht houden voor de betaalbaarheid van de grondprijzen in algemene zin en is positief bedoeld.

Bij nader inzien stemmen wij in met uw voorstel.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. Bibliotheekwerk: instapniveau en vernieuwingsagenda

Mevrouw **Binksm**a: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben een voorbehoud gemaakt, omdat we hierover in de fractie nog eens wilden praten. Er is veel gaande in het bibliotheekstelsel, een hele reorganisatie. Omdat het rijk geld beschikbaar stelt, wordt dit in gang gezet op allerlei manieren.

De VVD heeft kritisch gekeken naar dit voorstel. Wat zijn de gevolgen en welke keuzen zijn er? Het gevoel overheerst dat er niet zoveel te kiezen is in die zin, als je niet meegaat in dit traject, val je buiten de boot en kun je de inwoners geen goede informatievoorziening bieden. Het is duidelijk dat wij een goede basisvoorziening willen houden. De kerntaak goed uitvoeren en dat doen waar je goed in bent. Iedereen moet op allerlei manieren betrouwbare informatie kunnen vinden en vragen. Gaat het op den duur door verdere samenwerking en nieuwe activiteiten niet meer geld kosten? Wij hebben net al een inspreekster gehad. Wat dat betreft zijn er allerlei vormen van samenwerking, waarvan je soms een beetje sceptisch wordt. Het is wel duidelijk dat je soms goed moet kijken naar wat we overhouden.

Waarom kunnen bepaalde activiteiten niet kostendekkend worden aangeboden? Verbreiding van taken, opgenoemd in de vernieuwingsagenda, met vele raakvlakken ook op het werkkterrein van andere instanties en instellingen binnen onze gemeente. Moeten we dat willen? Naar ons idee moeten doelen en taken zuiver worden gehouden. Zo nu en dan samenwerking is prima. In goed overleg kun je elkaar aanvullen en versterken. Nu is er veel opgeschreven zonder goed overleg vooraf. Dat ben ik nagegaan. Ik heb ook begrepen dat naar aanleiding van onze commissievergadering naderhand wel contact is geweest. Dat is een goede zaak, maar eigenlijk was het voorstel niet van tevoren al goed afgestemd, terwijl je elkaar wel nodig hebt. Dat is in onze ogen eenrichtingverkeer. Het college heeft in de persoon van wethouder Mulder geen helder antwoord gegeven en anders doen veronderstellen. Nu wordt het naar voren gebracht als een vorm van beleid en daarover zijn wij niet tevreden.

Ik kan eerst een antwoord afwachten, of het inderdaad zo is gegaan. Wij hebben na nader beraad gekeken. De subsidie voor de bibliotheek is een behoorlijk hoog bedrag. Dat blijft zo. Er is ook gebleken dat we ruimschoots voldoen aan het instapniveau en bredere taken in de samenleving zou je tegen een geringe vergoeding kunnen aanbieden. Wij willen wel instemmen met de punten 1 en 2 van het voorstel, maar we stemmen tegen punt 3.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het college acht het jammer dat de VVD niet met punt 3 van dit voorstel instemt, omdat het een belangrijk inhoudelijk onderdeel is van de weg naar vernieuwing. Meedenken en meedoen met de ontwikkelingen in de samenleving. Het doet me wel deugd dat de VVD daarvoor wel open staat, wij zien ook wel dat er ontwikkelingen gaande zijn. De bevolking van Noordoostpolder maakt volop gebruik van onze bibliotheek, die zoals recent is gebleken een topbibliotheek is. Daarop mogen we heel trots zijn. Dat ligt niet alleen aan de bibliotheek, maar ook aan de vraagzijde en aan de leergierigheid, de informatiebehoefte van onze bevolking. Dat zijn heel goede ontwikkelingen.

Willen we meedoen met de vernieuwing, dan moeten we wel een vernieuwingsagenda hebben. Daaraan moeten we voldoen. Daarbij horen speerpunten. Die wijken in het jaar 2005 niet zoveel af van de speerpunten die we in het convenant hebben vastgesteld, maar hier en daar zijn ze wel uitgewerkt.

Ik weet niet, mevrouw Binksmā kennende, of ik erin slaag haar over de streep te trekken. Het college voelt niet zoveel voor het idee om het een beetje kostendekkend te maken. Ik ben bang dat we dan in een strijd komen met een heel laagdrempelige, algemene toegankelijkheid voor iedereen in Noordoostpolder. Dat is een groot goed, zeker voor het toegankelijk houden van de bibliotheek, zeker ook voor jonge mensen. Dat zit in het huidige beleid en daarop moeten we zuinig zijn. We zijn ver van kostendekkendheid, gelet op het subsidiebedrag dat we volkomen terecht geven. Dat lijkt me een te grote afstand om te overbruggen met de VVD. Het zou kunnen zijn dat we, met respect voor elkaars mening, een vrij principiēel verschil van mening daarover hebben.

Zijn de speerpunten op alle fronten vooraf gecommuniceerd met alle betrokken organisaties die zich ook in dat culturele platform begeven? Ik heb in de commissie voorbeelden genoemd waar dat wel is gebeurd. Mij is ook geworden – het is goed dat u bij dat onderdeel de vinger bij de zere plek legt – dat bijvoorbeeld de twee instanties die daarover goed moet elkaar moeten communiceren, het Muzisch centrum en de bibliotheek, dit vooraf wat intensiever hadden kunnen doen. Dat overleg is wel zeer recent geweest. Ik heb dat ook gestimuleerd. Ik denk dat u daaraan een stimulerende bijdrage hebt gegeven middels uw bijdrage in de commissie. Die eer komt u zeker toe. Ik sta open voor uw suggesties, als ze ideologisch niet te ver van elkaar afstaan. Kostendekkendheid is een brug te ver.

Er is een prima gedachtewisseling geweest en een prima afstemming. Deze beide instanties kunnen zich vinden in de onderdelen van de vernieuwingsagenda die de culturele functie benadrukken.

Dank voor de steun van de rest van de raad. Ik zou mevrouw Binksmā nog willen oproepen, omdat u de doelstelling onderstreept – we moeten vooral niet met de rug naar de toekomst gaan staan, omdat beslispunt 3 een belangrijk element voor die toekomst is – om daarmee alsnog akkoord te gaan.

Mevrouw **Faber**: Mijnheer de Voorzitter. Ik ben een beetje verrast over het niet kunnen instemmen met de speerpunten, want die vormen de basis van de vernieuwingsagenda. Die worden jaarlijks opnieuw vastgesteld. We kunnen proberen daarop invloed uit te oefenen. Wanneer je de speerpunten leest, hebben we het over de educatieve, informatie functie, leesbevorderingsfunctie, maatschappelijke en culturele functie. Betekent dit dat de VVD dergelijke functies niet bij een bibliotheek vindt thuishoren? Dan ga je een verkeerde richting uit.

Mevrouw **Binksmā**: Natuurlijk zijn we niet tegen een verbreding van de bibliotheek en dat de bibliotheek andere functies uitoefent. Ik denk dat het de bedoeling is zoveel mogelijk aan leesbevordering te doen en daarvoor heb je mensen en instanties nodig. In die speerpunten staan veel onderwerpen, waar wij achter kunnen staan. Alleen is het hier naar voren gebracht, als een vernieuwingsagenda, waarbij wordt gezegd dat er veel onderwerpen zijn die we al doen. Het wordt nu opgeschreven en als het is opgeschreven, wordt het een vorm van beleid. Daarover is niet duidelijk gecommuniceerd. Je moet wel zorgen dat het betaalbaar en haalbaar blijft in die zin dat je de kernactiviteiten duidelijk vaststelt. Als bepaalde onderwerpen in de samenleving spelen en je zegt in samenwerking met een Muzisch centrum of met Paspartoe zouden we daaraan extra aandacht willen besteden, dan kunnen we die samenwerking zoeken. Daarover is echter vooraf niet goed gecommuniceerd en verder heeft niemand daarop invloed gehad. Het kan ook zijn dat je taken naar je toe trekt, omdat je al een beetje boven dat instapniveau zit en moet zeggen, ik moet ook wat bieden voor dat geld, zodat je elkaars concurrent zou kunnen worden en overlappingsen krijgt.

Mevrouw **Faber**: U gaf net al aan dat het prima is zo nu en dan samen te werken. Ik denk dat we in een gemeenschap leven, waarin we altijd moeten samenwerken, waarbij

de ene keer de ene partij iets uitvoert en waarbij de andere keer de andere partij iets uitvoert.

Mevrouw **Binksm**a: Niet iedere instelling is precies hetzelfde.

Mevrouw **Faber**: Daarom moet een samenwerking tot stand komen.

Mevrouw **Binksm**a: Dat hoeft niet altijd.

Mevrouw **Faber**: Daarover verschillen we duidelijk van mening. Ik begrijp niet dat u de speerpunten niet kunt onderschrijven, want dat betekent voor mij dat u de vernieuwing van de bibliotheek dus niet ondersteunt.

Mevrouw **Binksm**a: Er zijn speerpunten bij of onderdelen daarvan waar wij achter kunnen staan, maar wij staan niet achter alle. Daarom willen wij niet instemmen met punt 3.

Mevrouw **Faber**: Dan heeft u het nu verduidelijkt.

De **voorzitter**: Wilt u nog reageren op wat wethouder Mulder heeft gezegd:

Mevrouw **Binksm**a: Ik denk niet dat dit nodig is. Hij heeft al aangegeven dat ik waarschijnlijk niet overstag zal gaan. Dat laten we nu maar zo.

Mevrouw **Droog**: Mijnheer de Voorzitter. Ik vind het belang in de raad onze zorgpunten nog eens te verwoorden. Een aantal zaken komt overeen met de VVD. Dat heeft te maken met de speerpunten. Wat ons betreft zit het vooral in het overleg dat misschien van tevoren niet voldoende is geweest. Ik heb vertrouwen in de wethouder dat dit de komende tijd goed wordt uitgewerkt en dat het zorgvuldig zal gebeuren.

Het instapniveau wordt ruimschoots gehaald en hiervoor zijn argumenten gegeven. Dat neemt niet weg dat we mogen constateren dat we de bibliotheek een heel warm hart toedragen. Het CDA hecht eraan de vinger goed aan de pols te houden. De financiën die we voor de bibliotheek beschikbaar stellen, moeten niet via een achterdeur wegvloeien door de nieuwe opzet van de bibliotheek. De verdeling van de extra middelen voor de vernieuwing van het bibliotheekwerk is nog onduidelijk. Dat is in de commissie ook naar voren gekomen. Dat wil ik toch nog even uitspreken. We zijn benieuwd naar de nieuwe bestuursvorm die erboven gaat zitten. We gaan ervan uit dat het nieuwe convenant vanaf 2006 aan ons wordt voorgelegd en dat we dan nauwgezet ernaar kunnen kijken.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Ik kan het niet oneens zijn met wat mevrouw Droog zegt. De besteding van de vernieuwingsgelden voor 2005 is helder. Dat is besproken. Hoe die gelden vanaf 2006 worden besteed is op dit moment nog niet duidelijk, want er moeten nog keuzen worden gemaakt. U zegt daarnaar met interesse uit te kijken en dat goed in de gaten te zullen houden. Ik denk dat dit een uitstekende houding is. Het college is ook heel belangstellend naar de bestuursvorm van de basisbibliotheek en zal daarvan op een gegeven moment ook iets vinden. Dat het allemaal samen komt in een nieuw convenant voor 2006 en volgende jaren, daarin heeft mevrouw Droog gelijk. Het uitgangspunt wordt gevormd door de middelen via het lokaal opdrachtgeverschap. Dat wordt steeds belangrijker, zeker als je over een groter gebied gaat samenwerken. Ik moet haar wel erop wijzen dat ook in de huidige begroting van de bibliotheek het stichtingsbestuur € 40.000,00 afdraagt aan het huidige backoffice dat ten dienste staat aan alle bibliotheken. Laten we het een beetje in die buurt houden.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat de fractie van de VVD tegen punt 3 van het voorstel stemt.

6. Kwaliteitskaart Noordoostpolder-Urk

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Een prima zaak dat nu in de vorm van de kwaliteitskaart expliciet is vastgelegd wat de waarden, de kwaliteiten zijn van Noordoostpolder als gebied in archeologische en cultuurhistorische zin en dat de kenmerken en waarden zijn en blijven geborgd in provinciale en gemeentelijke ruimtelijke plannen. Dat moet er echter niet toe leiden dat een soort stolp over Noordoostpolder wordt gezet. De visie 2030 die de raad als beleid heeft vastgesteld gaat nadrukkelijk uit van een ontwikkelingsgerichte visie.

Het college vraagt in te stemmen met het manifest kwaliteitskaart Belvédèregebied Noordoostpolder-Urk. Daarbij wordt het manifest opgevat als een verklaring. Dan staat erbij: met als bedoeling iets in operationele zin kunnen doen met de kwaliteitskaart. Het CDA stelt vast dat met dit manifest niets kan worden afgedwongen en dat het geen juridische status heeft. Met de eerste uitspraak die aan het eind van het manifest staat: de kenmerken en waarden worden, zijn en blijven geborgd in provinciale en gemeentelijke ruimtelijke plannen zijn we het van harte eens. Het CDA heeft het moeilijk met de tweede uitspraak. Die luidt: zich willen laten inspireren door deel 2 dat in die kwaliteitskaart staat: bij de verdere ontwikkelingen van dit unieke gebied willen bevorderen dat hiervoor een stimulerend instrumentarium wordt ontwikkeld. Het CDA kan uiteindelijk instemmen met de opmerking dat de gemeente Noordoostpolder al een stimulerend instrumentarium heeft, verwoord in de Visie 2030, namelijk de beslis- of keuzeboom en de tien stellingen. Uitgesproken dat dit manifest op zich niet kan worden afgedwongen en ook geen juridische status heeft, is het CDA van mening dat wij uiteindelijk hiermee kunnen instemmen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Uiteindelijk was ons voorbehoud in commissie I meer gestoeld op het feit dat de boekwerken wat laat waren en we die in de fractie niet konden bespreken. We hebben een duidelijke commissievergadering gehad met antwoorden van het college. Na de fractiebespreking hebben we een aantal stellingen en conclusies getrokken. Die zijn dan, de keuzeboom en de tien stellingen uit hoofdstuk 4 van de toekomstvisie, die blijven de kaders voor de toekomstige ontwikkeling. Het ondertekenen van het manifest is geen belemmering voor de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente. Als het manifest slechts een inspiratiebron is voor toekomstig beleid, is dat geen probleem.

Wel willen we opmerken dat onze fractie kan instemmen met het voorgestelde besluit, maar ook wij benadrukken dat in dit gebied veel ondernemers elke dag de kost moeten verdienen. In dat kader gaan de ontwikkelingen, ook in het buitengebied, heel snel. Die ontwikkelingen kunnen, en dat doen ze ook op dit moment, vooral in de toekomst botsen met het oorspronkelijke tekentafelmodel. In die gevallen zal de gemeenteraad elke keer weer een afweging moeten maken, of het wel of niet past. In die afweging spelen kansen voor ondernemers voor de PU een belangrijke rol. Het woord kaasstolp hebben we meerdere malen genoemd.

Wij gaan dus akkoord met het voorstel, maar ik heb nog één vraagje. U hebt waarschijnlijk de teksten uit de commissie gewoon een-op-een gekopieerd naar het raadsbandje. Daarin staat dat de tekst van het manifest is toegevoegd, maar niet in het raadsbandje. Wordt dat alsnog gedaan?

De **voorzitter**: Voor de verslaglegging lijkt me dit goed.

Ik ben blij dat de twee fracties die het college schragen het een goede zaak vinden en akkoord gaan.

Het tweede deel, het stimulerend kader, geen juridische status. Er is een gezegde, het glas is half vol of half leeg. Je kunt het op een aantal manieren plaatsen. Heeft het manifest al dan niet een juridisch kader? Het behoort niet tot het RO-instrumentarium zoals bestemmingsplannen. Als drie besturen over hun grondgebied iets ondertekenen en zeggen, dat vinden wij ervan, betekent dat wat. Daaraan kun je de besturen houden.

Om het te benaderen vanuit angst, het zal toch niet tegen je werken, als je met elkaar tekent dat het een inspiratiebron is, dus geen verplichtend kader, kun je ook zeggen, als

die besturen je daarop aanspreken, nee beste vrienden, we hebben iets getekend. We zouden het als een positieve inspiratiebron beschouwen. Het is niet helemaal niks. Het past niet in het instrumentarium van de WRO. Ons overheidsinstrumentarium wordt een beetje gedomineerd door het beginsel, gij zult niet en als u wel wat wilt, hebt u toestemming van het gemeentebestuur nodig. Dat is het systeem. Wij willen een stimulerend instrumentarium dat ook in de opdrachtverlening wordt meegenomen. Als je wilt dat dit specifieke waarden van Noordoostpolder behouden blijven, dat kun je niet afdwingen, je mag niet afbreken, je mag niet dit, je mag niet zus of zo. Je moet zorgen dat je iets verzint dat mensen uit zichzelf zaken doen die in die lijn passen, die ontwikkelingsgericht voortbouwen op een zorgvuldig concept. Het gaat erom dat je dit met elkaar probeert mogelijk te maken. Ik ben blij dat we met de provincie en Urk afspreken en daarmee naar anderen toe kunnen zeggen, help ons iets vernieuwends te doen, waarmee je mensen prikkelt, stimuleert om dat te doen wat goed is. Het is dus niet volgens, gij zult niet, maar als u het op die manier doet, is het ontzettend mooi en dan varen we allen daar wel bij. Dat is de positieve prikkel. Alleen het is een bestuurlijke vorm die we niet kennen in andere wetten en regels. Daarom kijken we er wat gek tegenaan. Het is niet niks. Het is juist niet de introductie van de kaasstolp. Daarom zeg ik, hoe vol is het glas of hoe leeg is het. We spreken uit dat die voorbeelduitwerking ook voorbeelduitwerkingen zijn en blijven. Als je daarvan een keer wat wilt overnemen, beslissen we daartoe. Als we zeggen in een concrete situatie, leuk dat het is bedacht, dat kan een leuk voortbouwen zijn op dat planningsconcept, maar dat komt ons op basis van argumenten niet uit, dan doen we het niet. U hebt het zelf ook gezegd, want u hebt de keuzeboom erbij gehaald en de tien stellingen. Dat is hetzelfde systeem. Als je die systematisch doorloopt, past het in het geheel, ja, dan is er niets aan de hand. Past het er niet in, dan moeten we goed nadenken, waarom we het toch willen. Het is meer een middel voor ons zelf dat we bij de toekomstvisie hebben afgesproken. Het dwingt ons af te wegen, als we willen afwijken van het concept, moeten we het gemotiveerd doen. Dan moeten we het eigenlijk extra gemotiveerd doen, want alles wat we doen, moeten we gemotiveerd doen. ik denk dat we hiermee een goed instrument hebben om op een positieve manier te kunnen voortbouwen op dat unieke planningsconcept. Ik ben blij met uw instemming.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

De **voorzitter**: Ik schors de vergadering.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering.

7. Kredietaanvraag project Emmeloord-Centrum

De heer **Wassink**: Mijnheer de Voorzitter. Opnieuw krijgen we een voorstel voor een fors werkbudget aan de late kant. De lieden met speciale deskundigheid zijn al gestart met hun werk. De wethouder heeft blijkbaar veel vertrouwen in de heren Koers en consorten. Dat is in de herfst ook gebeurd, vandaar dat ik hiermee begin. Betekent dit nu dat intern ook fte's hieraan werkzaam zijn of komt het alleen maar erbij, of gaat er intern wat af, zodat er nog wat geld in de portemonnee blijft of komt het eraan te staan?

Wij hebben natuurlijk nogal eens aangemoedigd tot voortvarendheid. Dat kan ik de wethouder deze keer niet ontzeggen, want de mannen zijn wel aan de gang. Ten dienste van die voortvarendheid gaan wij dan maar akkoord. We zien het resultaat met belangstelling tegemoet, maar het is voor de wethouder te hopen dat hij tegen het einde van de raadsperiode nog zijn paal kan slaan of een eerste steen kan leggen in Emmeloord-Centrum. Want los van het busstation is er voor onze inwoners geen nauwelijks tastbaar resultaat geboekt. Misschien komt het er nog van en het zij hem gegund.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. De PU heeft kennis genomen van de problemen die zijn ontstaan bij het projectbureau. In de stukken staat heel duidelijk een probleemstelling. Die betreft het dilemma dat het college en de uitvoerende partijen con-

stateren dat de benodigde expertise en ervaring in de staande organisatie niet voorhanden is. De projectstructuur dient te worden versterkt. Is of wordt het expertiseteam bij deze opgeheven om plaats te maken voor de projectorganisatie Emmeloord-Centrum, zoals staat in bijlage 2, waarbij vermeldt staat dat die tot en met juli is? Wat, hoe en door wie gaat de uitvoering daarna plaatsvinden? Ik denk dat een klein beetje vooruitzien op zijn plaats is.

Daarnaast is een tijdelijke, specifieke deskundigheid nodig, waarvoor u de heer Koers en zijn rechterhand wilt aantrekken. Welke elementen zijn in de overeenkomst tussen de gemeente en de heer Koers vastgelegd? Wat is de datum, waarop het eindresultaat beschikbaar moet zijn? Bevat de omschrijving van de eindresultaten op zijn minst elementen van koop en verkoop en bijbehorende prijzen en intentieverklaringen? Is dit allemaal mogelijk binnen het bedrag van € 200.000,00 dat hiervoor wordt gevraagd? De PU wil graag weten of dit alles bij fase 2 en 3 hoort?

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Vanaf de start van het project Emmeloord-Centrum waren we enthousiast over het perspectief om over enige jaren te kunnen beschikken over een modern centrum, waar het goed toeven is, niet alleen voor het winkelpubliek maar ook voor het uitgaanspubliek. Wat ons voor ogen stond en staat, is een modern centrum, niet te steriel, maar op de menselijke maat van Noordoostpolder en bovenal gezellig.

We staan nog steeds achter dat uitgangspunt en we zijn eigenlijk al een eind op weg. Door welke oorzaak dan ook, het tij zit ook niet mee, is vertraging in de uitvoering opgetreden. Het private traject, zeg maar ondernemend Emmeloord, zit echter niet stil en de regierol van de gemeente komt volgens ons, als we niet oppassen, hierdoor wat onder druk te staan.

De huidige projectstructuur lijkt een redelijke garantie om tot afgewogen besluiten te komen met een groot draagvlak binnen de bevolking en bij de ondernemers. Het gevaar bestaat echter van stroperigheid en vertraging. Is de structuur wel zo daadkrachtig en kunnen we wel op tegen de snelle jongens van de bouw en de projectontwikkeling? Volgens mij gaat het daarover.

Uit de commissiestukken en uit de ambtelijke toelichting hebben wij begrepen dat versterking van de organisatie, hoewel tijdelijk, essentieel is om als sparringpartner op te treden. Ook wij zien versterking als noodzaak, alhoewel we bedenkingen hebben tegen de grote sommen geld die voor zo'n korte tijd nodig zijn. De kwaliteit moet dan wel ongekend zijn. Kennelijk ontbreekt de expertise in de huidige projectorganisatie met overigens ook niet zomaar de eerste de beste namen. Of zit het vast op het gebrek aan beschikbare tijd en de angst voor verdere vertraging? Redden we het wel in vier maanden? We zijn realistisch genoeg om te snappen dat veronderstellingen die vier jaar geleden zijn gemaakt nodig moeten worden bijgewerkt en zeker de berekeningen van de contante waarde van de opbrengst versus de investeringen en ook het juridische traject.

Eigenlijk hebben we grote moeite met uw voorstel en we hebben de nodige scepsis en we staan niet te juichen.

De € 200.000,00 is in relatie tot de totale investering redelijk, hoewel best wel fors. We houden een vinger aan de pols, ook in dit dualistisch tijdperk. Toch zullen we wel akkoord moeten gaan, want volgens ons is het punt van go or no go al gepasseerd. Gaarne uw reactie.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Wat het college aan de raad vraagt is € 200.000,00 die nodig is voor versterking van projectstructuur en specifieke deskundigheid. Laat ik beginnen met het collegeprogramma dat sinds 2002 als spoorboekje heeft gediend om de trein van Emmeloord-Centrum weer in beweging te krijgen. Vorige colleges is dat niet gelukt. Draagvlak en communicatie waren daarbij nodig om de trein in beweging te houden. Dat is dit college en de projectorganisatie ondanks alle tegenslagen goed afgegaan.

Ons centrum is versleten en aan vernieuwing toe met een tikkeltje stedelijke uitstraling, alles op de maat van Noordoostpolder. Broodnodig om de koopkracht te behouden en te versterken, maar we zijn nog lang niet op de eindbestemming. We laten de trein dan ook

even stoppen om wat specifieke deskundigheid de gelegenheid te geven zich aan het bonte gezelschap van reizigers toe te voegen. Het project Emmeloord-Centrum is op het punt aangeland dat onze eigen beschikbare, interne kennis te boven gaat. Die kennis kun je je in eigen huis niet permitteren en dat moet je ook niet willen.

Mijn fractie is zich terdege ervan bewust dat dit soort projecten ook de nodige voorfinanciering vereist, voordat de schop de grond in kan. Het college casu quo de projectwethouder heeft gaandeweg altijd opening van zaken gegeven, als de raad daarom vroeg. Dus aan transparantie geen gebrek. Dit college heeft en had nooit iets te verbergen, als het om totale uitgaven voor dit project ging. Overigens loopt het kasverloop aardig in de pas met wat voor dit soort projecten gebruikelijk is; echte vergelijken zijn niet altijd voorhanden.

We staan voor het feit om een paar stappen verder te komen met Emmeloord-Centrum, anders gezegd de raad staat vanavond aan de oever van een grote rivier en u raadt het al, hier houdt het spoor op en keert de trein terug naar waar hij vandaan is gekomen. het college is overigens nog steeds voortvarend bezig en heeft allang de overkant bereikt en reist verder in een nieuwe trein richting toekomst, een verstandige beslissing. De raad staat nog aan de oever, klaar om over te steken. Van Diepen, Kalk en Nijdam en Geluk hebben hun gitaren meegenomen en maken er een klein feestje van en komen in een ontspannen sfeer, onder de indruk van het schitterende gitaarspel, gezamenlijk diezelfde avond tot de conclusie dat de voortgang erin moet blijven en dat zij de andere morgen het college op zijn weg zal volgen met als eindbestemming een schitterend vernieuwd stadshart met alle voorzieningen die daarbij horen. Wij stemmen dan ook van harte in met de gevraagde € 200.000,00.

Tot slot voelt mijn fractie bij sommigen een onrustig gevoel dat onzes inziens wordt afgemeten aan de huidige tijd waarin wij leven. Dat is ook wel begrijpelijk. Ons advies: niet doen mensen. Niet teveel details, maar vooral de grote lijnen vasthouden. Sturen waar kan en controle achteraf. Daarvoor is de raad ingehuurd.

De heer **Van Diepen**: Hoeveel leden van de PvdA/GroenLinks kunnen zwemmen?

De heer **Nijdam**: Daarvoor is geen zwemdiploma nodig. Die rivier kunt u met een boot oversteken. De trein hield alleen op en die gaat aan de andere kant verder. Het is maar net of u wel of niet met die trein wilt meegaan.

De heer **Wassink**: Mag ik de heer Nijdam waarschuwen. Als u de wethouder al teveel aaien over zijn bol geeft, is dat niet goed voor zijn haar. Als ik zie hoe dat binnen de PvdA/GroenLinks wellicht meer is gebeurd, is dat niet zo'n goed perspectief.

De heer **Nijdam**: Aan mijn haar kan niets meer bederven. Wat dat betreft kan ik zoveel aaien als ik wil. Bovendien aai ik de wethouder niet. Ik heb het over het college. Ik vind dit college een verstandig college, dat in ieder geval de trein weer in beweging heeft gezet en houdt.

De heer **Wassink**: Casu quo de taakwethouder.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Om in de beeldspraak van de heer Nijdam te blijven, de karavaan trekt door en is weer bij een nieuw station beland. Wat het CDA betreft moet je bij ieder station toch nog eens even goed kijken, hoe die trein ervoor staat en of hij optimaal is geolied om het volgende station te halen. Dus zou ik zeggen, een snelle trein ja, maar ook zorgvuldigheid.

We hebben in de commissie een genoeglijke discussie beleefd aan de hand van een memo en een financieel plaatje dat het college ons heeft aangereikt. We kregen zelfs nog een toetje, want aansluitend op de commissie hebben de commissieleden inmiddels kunnen kennismaken met de beoogde projectmanager.

Aanvullend hebben we ook het raadsvoorstel ontvangen en de collegenota. Wij willen in de eerste termijn ingaan op een aantal zaken dat daarin naar voren komt en waarover

we helaas tijdens de commissie niet beschikten. Ik hoop dat de heer Nijdam mij niet evel duidt dat het dan details zijn. Wat mij betreft zijn ze essentieel.

Terecht heeft de taakwethouder in de commissie gezegd dat we een essentiële fase naderen. Het college komt middels dit krediet tot het voorstel om de projectorganisatie anders op te tuigen. Het CDA heeft daarbij in de commissie een kanttekening geplaatst. In feite vinden wij dit project zo belangrijk dat je bij het begin van het traject bij iedere fase en dus ook bij de fasen die we al hebben gehad – denk aan de uiteindelijke keuze voor Provast – je al een goede projectorganisatie moet hebben. Het beeld dat het college schetst van een fase van even aan elkaar snuffelen en een essentiële fase is wat ons betreft te kort door de bocht. Bij een zo belangrijk voorstel voor onze gemeente is het relevant dat je voor iedere fase een optimale organisatie hebt staan. Als je dat doorkijkje pleegt – en dan sluit ik aan bij de opmerking van de heer Van Diepen – dan koersen we aan op resultaat en dat resultaat moet er binnenkort liggen. We hebben nu een voorstel gezien met betrekking tot het op tuigen van de nieuwe projectorganisatie. Hebt u tot het eind van de fase voorontwerpontwikkelingsplan, intentieovereenkomst gedacht en gaat u dan opnieuw de discussie over de projectorganisatie aan? Heeft het college nagedacht over ook de vervolgstappen? Ik kan me voorstellen dat je ook in de volgende, voor ons essentiële fasen een optimale projectorganisatie hebt.

In de commissie hebben we van gedachten gewisseld over de planning. We hebben gevraagd hoe realistisch die planning is. De heer Koers zegt met zijn kennis van zaken – hij heeft een vlotte babbel, maar we rekenen af zowel op zijn vlotte babbel als op zijn resultaten – dat die planning staat als een huis, dat het een realistische planning is. Ik wil ook van het college horen, dit is de planning. Als er geen onoverkomelijke rampen over ons heenkomen, liggen die resultaten er ook. Het viel mij op dat er wat beweging is om er nog wat rek in te creëren. Het ene voorstel zegt, het voorstel komt tot u op 1 september, mogelijk oktober. En ook wordt de opmerking gemaakt, misschien krijgt u ook nog een intentieovereenkomst. Wij zijn gewend om niet alleen met marktpartijen maar ook met het college harde zaken te doen. Er ligt toch gewoon een intentieovereenkomst? En er ligt toch een ontwerpontwikkelingsplan of hebben we het mis?

Wie weet zal ik de tweede termijn benutten om de puntjes op de i te zetten.

De heer **Nijdam**: Mag ik de heer Kalk een vraag stellen? Welke beleving heeft hij bij een project als Emmeloord-Centrum, waarmee we al vanaf 1990 bezig zijn? Hoe lang mag een raad casu quo een college daarover doen? Vindt u het niet hoog tijd worden dat die schop de grond ingaat? Of zegt u, rekken, rekken, rekken? Onder de omstandigheden in 1990 was de economische situatie heel anders. Had toen maar wat meer doorgezet. Dat is jammer genoeg niet gebeurd en nu moeten we alles eraan doen om het wel door te zetten. Als ik u beluister, hebt u het over een tijdpad. Wat is uw beleving daarbij? Moeten we er nog twintig jaar over doen?

De heer **Kalk**: Mijn eerste woorden waren snel en zorgvuldig. Dat credo wil het CDA hanteren. De heer Nijdam heeft het over tien jaar geleden. Ik wil liever niet terugkijken. Ik wil liever op korte termijn resultaten behalen. Wij hebben met u de handtekening onder het collegeprogramma gezet. Ik heb er alle belang bij dat wij ook resultaten hebben, het liefst nog binnen deze collegeperiode. Alleen let wel, het is snel 8 maart 2006.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Wij zijn geen collegepartij en dus hebben wij onze handen iets meer vrij. Op het moment dat wij met een trein voor een rivier staan, kijken we of er een brug is, voordat we ons met zijn allen in het water storten.

Prima dat de PvdA/GroenLinks zoveel vertrouwen heeft in de machinist van die trein dat ze denken over die rivier te kunnen springen, maar wij willen verder kijken en terugkijken, zoals ook D66 deed.

Bij de keuze voor het masterplan destijds, heel wat jaartjes geleden – we zijn allang met Emmeloord-Centrum bezig – heeft het college aangegeven dat een en ander best financieel haalbaar zou zijn, ondanks alle kritiek, zowel vanuit de samenleving als vanuit raadsliden die zeiden dat het plan onbetaalbaar zou zijn.

In de laatste commissie horen we van de taakwethouder het tussenzinnetje, waaruit blijkt dat het masterplan achterhaald is. Wat betekent dat? Is het masterplan afgesloten, wie heeft de trekker dan overgehaald? Mogen we dat als raad dan ook meebeleven of gaat het buiten ons om?

De raad is ook akkoord gegaan met de keuze voor Provast, niet zoals de taakwethouder zegt, zonder enig voorbehoud. Nee, integendeel, een hele avond vol opmerkingen, misen, maren, voorwaarden enz. ook dat staat allemaal zwart op wit in het verslag. Waarop baseert het college dan het standpunt dat wij als raad zonder enig voorbehoud daarmee akkoord zijn gegaan? Provast had een heel ander plan dan het masterplan en er moet nog iets heel anders uit worden geconstrueerd.

Dan meent het college vervolgens in de voorstellen zichzelf voortvarend te kunnen noemen, dat het de vaart erin houdt. Wat de een snelheid noemt, noemt de ander echter traagheid. Dat is ook al gememoreerd. Er is nog geen schop de grond in. Er is nog geen steen gelegd en we moeten nog maar afwachten of dat voor de verkiezingen gebeurt. Het is heel snel 8 maart 2006. Gezien de reacties en de manier van presenteren vanavond, heel erg snel. Waarop is deze eigendunk gebaseerd? Vooral het resultaat telt, niet hetgeen wordt gevoeld. We zijn nu zeven jaar met Emmeloord-Centrum bezig en we hebben nog steeds geen concreet plan. Niemand weet hoe het eruit gaat zien. We weten wel wat er is gebeurd. De Lindelaan is verwoest. Het busstation ligt op een voor veel mensen verkeerde plaats en we zijn meer dan de helft van het budget kwijt aan voorbereidend werk, adviseurs en externen.

De heer **Kalk**: Overigens mevrouw Geluk, het bord bij het busstation is weg. Complimenten aan u en de heer Nijdam.

Mevrouw **Geluk**: Dat was inderdaad een actie die is gebeurd, maar we moesten wel aandringen. En de heer Nijdam heeft toen perfect gezien dat daarop een grote leugen stond. Weer een verzoek nu om externen. Ondanks de vele klachten van diverse fracties in de raad nu weer een externe. € 200.000,00 voor vier maanden een extern bureau. Een prima bureau, ze doen het al heel lang goed in Lelystad, maar zeker niet voor € 50.000,00 per maand. Ze schoten daar gigantisch in de lach, toen ik dat bedrag noemde. Niet alleen dit externe bureau, daarnaast wordt in het stuk ook genoemd dat HKB zal worden ingeschakeld evenals Draaiers en Partners. En wie nog meer? We hebben al zo'n lange lijst met mensen die zich hebben ingespannen, hebben geadviseerd, nagerekend, nog een keer gerekend. Straks zijn de kosten voor al deze bureaus zo hoog dat daarvan het hele budget zal worden gespendeerd. Gaat in dit geval de PU wel akkoord met externen, dan weet ik het ook niet meer precies.

De volgende stap, zegt het college. Of gaan we struikelend verder? Of moeten we eerst eens even kijken of we ons evenwicht niet kunnen terugvinden? Het doel, een projectstructuur met specifieke deskundigheid. Dat laatste is begrijpelijk en ook gebruikelijk in gemeenteland om de eigen armen te kunnen verlengen. Het eerste, als we naar het schema kijken, een gigakluwen van praatgroepjes en een onwerkbaar gecompliceerde structuur met een discutabele rol van de taakwethouder. Als we alleen al kijken naar alle uren die daaraan zijn gespendeerd, naar alle mensen die erin zitten, zijn we weer een hele hap uit het budget kwijt. Kan dat nu niet anders? Dat moet anders. Hoe wilt u dat anders gaan doen, taakwethouder, college?

De heer **Kalk**: Mag ik van de VVD horen, er ligt een nieuwe opzet voor de projectorganisatie, wat volgens haar de alternatieve structuur is?

Mevrouw **Geluk**: Begin maar eens met de helft te strepen. Dan komen we in ieder geval een beetje dichterbij de buurt.

De heer **Kalk**: Daartegen maak ik dan bezwaar, want het CDA heeft juist gezegd en dat zit goed in de opzet, dat we aan een draagvlak moeten werken. Dan heb je die groepen als de adviesgroep nodig en dan moet de bevolking worden geraadpleegd. Daarvoor moet je tijd nemen, want anders krijgt het nieuwe ontwikkelingsplan geen draagvlak.

Mevrouw **Geluk**: Hebt u in het bedrijfsleven ooit wel eens gezien, als daar een grote verandering moet worden doorgevoerd, dat ze dan met zo'n structuur werken of kent u dit alleen uit ambtelijke instellingen? Dit is onwerkbaar en er mist maar één groep in het hele schema. Dat staat misschien op het randje van het papier, wat je niet kunt lezen en dat zijn de raad en de commissies.

De heer **Kalk**: Bezwaar, volgens mij worden de beslissingen genomen in de stuurgroep en projectgroep. Daar heeft Koers de organisatie goed neergezet. Daarvoor heb je echter wel draagvlak nodig. Dus moet je een aantal groepen eromheen creëren. Ik vind het beeld dat u schetst een beetje een karikatuur.

Mevrouw **Geluk**: Prima, we hebben vreselijk veel draagvlak gecreëerd in de hele samenleving en in de hele polder door buitengewoon mooie, plezierige en goed voorbereide inspraakavonden en informatieavonden. Wat blijft er nu over van het masterplan? Laten we eerst maar eens wat concreter zijn met onze plannen.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik even ingrijpen, want ik vind dit toch zo'n droevig verhaal dat mevrouw Geluk afsteekt. Waarmee zijn we bezig? De Federatie bedrijfsleven, een zeer enthousiaste groep, daar zitten toch ook uw kiezers, mevrouw Geluk? Hoe durft u dat hier te verkondigen, dit soort negativiteit? Ik snap dat niet. Misschien doelt u straks op een collegeplek en dan kunt u Emmeloord-Centrum van ons krijgen. Wilt u daarop aansturen?

Mevrouw **Geluk**: Gaan we nu de collegeonderhandelingen vast vooruit in de week zetten? Laten we ons gewoon bij het onderwerp houden. U bent laaiend enthousiast, dat is logisch.

De heer **Nijdam**: Ik houd me bij het onderwerp. Ik heb het nu even over het positieve geluid dat uit het bedrijfsleven komt met de ontwikkeling van Emmeloord-Centrum. Dat moeten we vasthouden. Er is draagvlak, er is communicatie genoeg.

Mevrouw **Geluk**: Als er zo'n draagvlak is, hebt u al die klankgroepen, werkgroepen, spreekgroepen en babbelgroepen niet nodig. Dat draagvlak moet kennelijk nog worden gecreëerd en daarvoor is die kerstboom opgetuigd. Als er draagvlak is voor Emmeloord-Centrum, hebt u kennelijk andere mensen gehoord dan die wij wel eens spreken.

Het college heeft de in te huren externen de randvoorwaarden en kaders meegegeven voor het project Emmeloord-Centrum. Als raadslid ben ik al een paar keer bezig geweest om dat te horen, zet nu eens die kaders en randvoorwaarden die zijn afgesproken onder elkaar, zodat we precies weten: zijn ze nog adequaat, zijn ze niet gedateerd, zoals een van de anderen hiervoor ook zei? Moeten we daarnaar niet nog eens kijken? Het is ook handig voor onze opvolgers straks na de verkiezingen.

Die kaders en randvoorwaarden zijn wel meegegeven, maar wij zien ze niet. Het zijn dan ook nog de randvoorwaarden en kaders van het college. Of zit er soms verschil tussen de randvoorwaarden en kaders van het college en de raad? We willen ze alsnog zien en ik heb er best vertrouwen in dat we die krijgen, want u bent transparant. Het duurt alleen altijd heel lang, voordat we het krijgen. Het heeft met de financiën ook heel lang geduurd, voordat het kwam. Als het eenmaal zo ver is, blijven we ze echter ook krijgen. Dan lukt het wel weer. Ik heb dus nog hoop, maar ik wil ze wel nog voor de verkiezingen zien.

Hoe denkt het college deze investering en alle vorige terug te verdienen? U zegt dat heel enthousiast in uw stuk.

Maakt het Grondbedrijf zoveel winst en hoe denkt u dat het Grondbedrijf straks zoveel winst kan gaan maken dat we al die kosten terugverdienen en mag de projectontwikkelaar dan ook nog een beetje verdienen of zit dat er niet meer in?

Welke visie heeft het college met betrekking tot de uitvoering? Hoeveel externen worden er dan verder nog ingezet? Hoe gaan we hiermee verder? Het is hierna niet afgelopen.

Daarna zullen we nog steun en hulp van anderen nodig hebben. We willen dat graag wel van tevoren weten en zien.

Wat wordt de rol van de huidige projectleider werkelijk? U zegt in uw stuk dat hij zich gaat bezighouden met de poldertoren, maar in de commissie hebt u gezegd dat er niets aan de orde is rondom de poldertoren. De projectleider gaat zich bezighouden met de bioscoop, maar het is toch een ondernemer die deze gaat bouwen en van de grond gaat trekken? De Lange Nering is toch grotendeels al voorbereid door de ondernemers zelf? Blijft nog over restauratie van het busstation, maar dat lijkt me geen dagtaak. Dus kan er minder druk komen op het budget voor Emmeloord-Centrum vanuit de ambtelijke ondersteuning.

De rol van het college bij het aansturen van het nieuwe projectbureau, kunnen we daarvan op aan? Kan dat? Want u krijgt er nog weer meer partners bij, nog weer meer mensen, nog weer meer organisaties die ook moeten worden aangestuurd. Ook dat is waarlijk een hele klus, want het zijn niet de eerste de besten.

Waarom niet de complexiteit verminderen door verder te knippen in het hele plan rondom Emmeloord-Centrum? Laten we het in hapklare brokken verdelen, zodat we het stukje voor stukje kunnen oppakken en het met onze misschien wat korte armpjes toch kunnen omarmen. Hebt u wel eens overwogen om de te grote, te dure, megalomane plannen in te ruilen voor het allereerste plan dat we hadden? Dat was van 1997. Dat hebben we toen als weinig ambitieus in de la gelegd. OD205, laten we nog eens ernaar kijken, want met al deze grote plannen begint de VVD daarnaar een beetje heimwee te krijgen.

De heer **Wassink**: U had het over kaders die we de wethouder hebben meegegeven, maar die fietst u er nu helemaal uit.

Mevrouw **Geluk**: Nee, want die kaders zijn ook van toepassing op OD205. Dan moet u daarnaar eens kijken.

De heer **Wassink**: De kaders die we in het masterplan hebben neergelegd?

Mevrouw **Geluk**: De kaders die we later hebben gemaakt. Daarom wil ik ze ook op een rij zetten, want ik weet langzamerhand niet of we allemaal wel dezelfde kaders in beeld hebben. Waarschijnlijk zullen niet alle plannen van OD205 exact erin passen, maar het veel minder ambitieuze en veel meer op de maat van Noordoostpolder gemaakte plan is misschien wel hetgeen veel mensen in dit gebied meer aanspreekt dan het heel grote plan dat nu erg knibbelt en knabbelt aan onze Deel die veel mensen dierbaar is.

De heer **Kalk**: Het is een beetje vreemd voorzitter. OD205, ik ken het niet. Het kan zijn dat dit ook van Provast is. We zitten nu toch om tafel met een marktontwikkelaar die we na veel vijven en zessen hebben gekozen. Dan kun je niet op dit essentiële moment een alternatief plan op tafel leggen. U kijkt teveel terug. VVD, kijk eens een beetje vooruit en maak daarin keuzen.

Mevrouw **Geluk**: Ik kijk wel degelijk vooruit. U zegt we, maar als u we zegt, bedoelt u duidelijk niet de raad maar het college en uw partij. OD205 kun je niet vergelijken met Provast, net zomin als je Sinterklaas en de kerstman kunt vergelijken. Provast is een projectontwikkelaar die de plannen uitvoert die wij hebben gemaakt. Voorlopig weten we nog niet hoe ze zullen zijn. Provast heeft heel nieuwe plannen neergezet, de hele Deel volbouwen, iets dat we absoluut niet wilden. Of het hele Emmeloord-Centrumplan, zoals eerder door ons is voorgesteld, in de ijskast zetten. Onze kiezers die alles behalve positief zijn, denken er heel anders over dan de heer Nijdam namens de PvdA/GroenLinks. Ze zijn alle behalve positief over het hele gebeuren. Laat die dan maar aangeven wat ze ervan vinden, welke kant we moeten opgaan. 8 maart 2006 is heel erg snel.

De heer **Nijdam**: Toch even een reactie. Mevrouw Geluk begint over OD205. Dat is voor mij een verbrand schip dat al ver achter ons ligt. Ik kan me nog herinneren waarom de gemeente daarvan afstand heeft genomen. Het zou namelijk teveel ruimte op de Deel in-

nemen. Dat is alles wat bij mij is blijven hangen. Er blijft veel hangen, maar er gaat ook veel weg. Ik denk dat dit ook nodig is, want zoals u erover praat, dan zijn er nog vijftien jaar mee bezig.

Mevrouw **Geluk**: OD205 wilde juist niet de Deel bebouwen. Provast zet de hele Deel vol. Ik ben trouwens bang voor dit schaduwplein met dit antwoord van dit schaduwcollege. Ik wacht nu maar het antwoord van het echte college af.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Laat ik eerst namens het college een procedurele opmerking maken. Wij zijn ons ervan bewust dat procedureel het aanbieden van dit raadsvoorstel wel snel is. Ik waardeer dat de raad begrip heeft voor het feit dat daarin snelheid moet worden betracht en dat het dus niet helemaal via de koninklijke weg is gegaan.

Ik probeer een paar opmerkingen te maken naar aanleiding van de bijdragen van de verschillende fracties. De heer Wassink heeft een opmerking gemaakt, in de projectstructuur is ook sprake van een projectgroep, heel noodzakelijk ook. Daar moet uiteindelijk het uitvoerende werk gebeuren onder leiding van de heer Koers. U hebt gevraagd of daarin ook interne fte's zitten. Ja, dat hebt u kunnen zien. We zullen ons uiterste best doen om de deskundigheid van functionele mensen die met het project Emmeloord-Centrum te maken hebben gehad zo goed mogelijk te integreren. Dat is niet altijd even gemakkelijk. Als we zien welke ambities college en raad in 2005 nog hebben, zal er heel wat werk moeten worden verzet. Dat betekent ook dat er veel werkdruk ligt op de reguliere organisatie. We zullen echter ernaar streven dat ook intern mensen bij de projectorganisatie worden betrokken, zeker vanuit de hoek ruimtelijke ordening en grondzaken.

De heer Van Diepen heeft een opmerking gemaakt over de projectstructuur en meerdere fracties hebben dat gedaan. Het uitvoerende document van het college is aangeboden om de transparantie te dienen. Het is een evenwichtige projectstructuur, waarbij snelheid van werken en kwaliteit van werken de rode draad vormen. Van die projectstructuur vraagt de heer Van Diepen zich af, of het expertiseteam is opgeheven. Ja, als de heer Van Diepen bedoelt, het sluit een beetje aan bij wat de heer Kalk zegt, wees adequaat. Als een nieuwe fase in het project komt, moet je daarbij een adequate projectstructuur zetten. Het toetsen van marktadviezen is een ander type bezigheid dan het onderhandelingstraject met een concrete projectontwikkelaar, waarbij je samen een ontwikkelingsplan moet maken. Het is altijd wel een beetje zoeken en tasten, hoe flexibel we daarin kunnen zijn, maar ik ben het met degenen eens die zeggen, je moet als je een nieuwe fase betreedt, je tijdig bezinnen welke expertise en projectstructuur dan nodig is. We zitten nu in een cruciale wisseling van fasering in het project Emmeloord-Centrum. We hebben nu de markttoetsfase gehad met het daarbij behorende expertiseteam, dat verdienstelijk werk heeft gedaan. Het heeft ons de resultaten voorgehouden die we in mei 2003 wilden. Raad en college wilden een markttoets. Die fase is nu afgerond en nu wordt het tijd om correcties en aanvullingen te plegen op de projectstructuur.

Er zijn ook opmerkingen gemaakt over de snelheid van werken en wat er klaar is. Het tempo moet wel heel hoog zijn. Iemand zei dat de heer Koers heeft gezegd dat het gemakkelijk kan worden gedaan. Dat is het college niet van mening. Het is niet zo gemakkelijk te doen om een ontwikkelingsplan in concept medio juli gereed te hebben. Dat is een helse klus. Er moet een enorm tempo worden ontwikkeld en daarvoor is een brede expertise nodig. Iedereen moet meer dan zijn mouwen opstropen. In de randvoorwaarden die raad en college hebben besproken op 10 maart jl. zit een fase waarbij het college en de ontwikkelaar, dat zal de komende maanden gebeuren, afscheid van elkaar kunnen nemen, als wij het over de invulling van het definitieve ontwikkelingsplan niet eens kunnen worden met deze ontwikkelaar.

Ik verwacht dat niet in dit stadium, maar het is wel een onderdeel. Dat moeten we ons goed realiseren. Het is ook in de randvoorwaarden opgenomen dat er een go or no go moment komt, dan kunnen we een vervolgstap zetten en zijn we het met de uitgangspunten en de input van het ontwikkelingsplan eens. Dat zal uiteraard de komende maanden moeten blijken. De start en de gesprekken wijzen helemaal niet in deze richting. als we dan het tempo hoog houden, is het de bedoeling dat we voor 1 augustus a.s. een

ontwerpontwikkelingsplan hebben, waarbij ook het college een goed gevoel heeft. Het college kan uit de voeten met de totale aanpak en inzet. Provast kan daarmee uit de voeten en daarmee kunnen ook anderen uit de voeten. Dit vergt in tussentijd een lokale democratie. Ik ben het volstrekt met de heer Kalk en anderen eens. Dat vergt niet alleen tempo en bedrijfsprocessen die misschien alleen in de marktsector geldig zijn, maar de daarbij behorende projectstructuren hebben een dynamiek en inhoud die bij de lokale democratie passen en die daarbij ook heel daadkrachtig kunnen passen, maar soms een heel ander karakter hebben dan in de marktsector.

Het streven is voor 1 augustus a.s. Dan moet het tempo heel hoog zijn om een ontwerpontwikkelingsplan te hebben, waarmee Provast en het college uit de voeten kunnen. Is het dan ook zover dat wij u dat in augustus ter besluitvorming kunnen aanbieden? Nee, dat beeld moeten we niet hebben, omdat we dat niet kunnen waarmaken. In de stukken staat dat het college, als het allemaal goed gaat, dit een-op-een vertaalt naar een vervolgfase, de operationele fase, het bestemmingsplantraject, zodat je werkelijk stenen kan stapelen. Zonder een goedgekeurd bestemmingsplan valt er niets te stapelen. Ik ga ervan uit dat het ontwerpontwikkelingsplan één op één kunnen vertalen naar onze ruimtelijke plannen. Het voornemen is om u het ontwikkelingsplan in september 2005 aan te bieden.

Is er dan nog leven na een door u vastgesteld ontwikkelingsplan? Ja zeker, hebben we dan nog extra werkbudget nodig in een vervolgtraject, waarbij je in een andere fase komt om het operationeel maken steeds concreter te maken? Ik weet dat niet. We vragen nu een werkbudget van € 200.000,00. Wat we nodig hebben, is natuurlijk begroot, maar hoe dat precies zal verlopen, weet ik niet, maar er moet ook in het vervolgtraject begeleiding zijn. Als we het over de uitgangspunten tot en met het bestemmingsplan eens zijn, wordt de uitvoerende rol en de capaciteitsrol van de projectontwikkelaar steeds sterker. De sturende regierol van het college zal altijd aanwezig zijn en dan sluit ik aan bij de heer Kalk die zei, komt er dan ook weer een moment dat het college en de raad zich moeten bezinnen op de dan geldende projectstructuur. Jazeker, dan zullen we ons opnieuw moeten beraden op wat dan adequaat is om de voortgang goed te kunnen uitvoeren.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik een verduidelijking vragen? Wij onderschrijven dat die fasen essentieel zijn. Dat betekent dus dat in de vervolgfase mogelijk ook de vraag aan de orde kan zijn om de externe projectmanager in een of andere rol te continueren. Of denkt u dat dan weer kan worden teruggevallen op de projectcoördinator die we al hadden?

Wethouder de heer **Mulder**: Dat is een heel specifieke vraag. Ik denk dat we het moeten veralgemeniseren. Ik ben het met de heer Kalk eens dat je je moet bezinnen op de externe expertise. De inhoud van die expertise is gekoppeld aan de fase waarin je werkt. De expertise die we nodig hadden om een marktadvies te toetsen is anders dan de onderhandelingsvaardigheden en alles wat daarbij komt die we nu nodig hebben. Straks in het operationele traject moeten we ons goed bezinnen, wat is dan de adequate expertise die we nodig hebben. Het zou kunnen zijn dat een deel van de huidige expertise verder kan gaan en dat een ander deel kan worden afgestoten.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb dat ook in de commissie gezegd. Het CDA vindt dat een moderne vorm van projectmatig werken. Als je voor een project gaat, moet je van begin tot eind een goede projectstructuur hebben en het voortdurende veranderen in de aansturing van het project brengt ook risico's met zich mee.

Wethouder de heer **Mulder**: De constante factor, zoals mevrouw Geluk dat zo treffend noemt, tot 8 maart volgend jaar zijn het college en de raad.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik de heer Mulder vragen of de uitvoeringsfase fase 4 is?

Wethouder de heer **Mulder**: We hebben op twee momenten faseringen aangebracht als raad en college. We hebben een fasering gebracht in het raadsvoorstel van mei 2003. De laatste fase is de operationele fase. Dan zijn we aan het uitvoeren. Dat is fase 4. We hebben in het collegevoorstel dat op 10 maart jl. is besloten om te komen tot een ontwikkelingsplan tot en met de bestemmingsplanfase ook een onderscheid in fasen gemaakt.

De heer **Van Diepen**: Naar mijn idee hoort dat tot fase 3.

Wethouder de heer **Mulder**: De heer Van Diepen getuigt dat hij de materie qua fasen goed heeft bestudeerd.

De heer **Van Diepen**: Misschien dat u nog nadere informatie kunt geven wat onder welke fase hoort. Naar onze beleving is het zo dat hetgeen waarover u nu advisering vraagt, behoort tot fase 2 en 3 en daarvoor zouden we dit budget dan ook willen bestemmen.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat is goed. Daar kunnen we niet tegen zijn, maar het hoeft niet op. Om doelstellingen uit te voeren en om zaken te bereiken die de raad van het college vraagt, hebben we expertise en een werkbudget nodig. We vragen nu aan u € 200.000,00 als werkbudget om goed de zaken te doen die u van ons verlangt. Ik kan niet op de euro nauwkeurig beschrijven, of er ook iets over is. Het kan toch geen bezwaar zijn, als er iets over is na deze fase.

De heer **Van Diepen**: Wij gaan ervan uit dat dit het maximale is dat u hiervoor vraagt. We willen dit dus als limiet stellen.

Wethouder de heer **Mulder**: In dit raadsvoorstel is de limiet € 200.000,00.

De heer Van Diepen heeft een aantal elementen genoemd. Ik wil hem erop wijzen dat wij ook een planeconoom nodig hebben, net zoals Draaiers en partners de netto contante waarde van het masterplan heeft uitgerekend. We doen dit de komende maanden een paar keer. We gaan rekenen en tekenen in een interactieproces. Al die verkoopwaarden, die input in dat rekenmodel, daarvan noemt u voorbeelden, die hebben we allemaal nodig.

De heer **Van Diepen**: Dat hoort u mij ook niet bestrijden.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat geloof ik wel, maar omdat u een paar specifieke zaken eruit lichtte. Aan de fase die wij nu tegemoet gaan, het ontwikkelingsplan, zal uiteraard een rekenmodel ten grondslag liggen, zodat het college en de raad kunnen beoordelen of het haalbaar en betaalbaar is, zodat het financieel past bij de maat van Noordoostpolder. De heer Vermeulen vraagt of de regierol onder druk staat, omdat je snelle jongens inhuurt. Die regierol staat minder onder druk, want wij huren geen snelle jongens. Het gaat wel om jongens en meisjes die verstand van zaken hebben. Wij kunnen de regie en de sturende rol adequaat op ons nemen, als we in de komende fase excellente adviseurs hebben die ons adequaat adviseren, zodat we ook kunnen sturen. Dat we moeten sturen. Dat we die regierol als lokale overheid op dit project moeten houden, jazeker. Laten we positief zijn over een wakker, adequaat en initiatiefrijk eigen bedrijfsleven. Daar mogen we best trots op zijn. Ook is een meedenkend bedrijfsleven nodig. Dat zijn geen babbelclubjes, wat mevrouw Geluk beweert.

In een project als Emmeloord-Centrum, waarbij je bezit hebt, waarbij je beleggingsbezit hebt, waarbij je pensioen hebt, ga je niet met elkaar babbelen, want daarvoor zijn de belangen van een ieder te groot, van de lokale overheid, van de ondernemers, van de middenstanders en van alle eigenaren die in het plangebied opereren. Dan wil je wel meedenken en meepraten. Deze projectstructuur voorziet daarin. Het is uw verantwoordelijkheid, als u dat afdoet als babbelclubjes; het college verwijderd zich verre van dit soort termen.

Stroperigheid moeten we niet hebben. Wij hebben adequaat binnen onze lokale democratische werkwijze andere spelregels dan de marktsector. Als je een éénhoofdige leiding hebt, je bent alleen de baas, je bedenkt vandaag een idee, over een half uur ga je het uitvoeren en morgen ga je het evalueren. Dat is lekker, daarmee is niets mis, maar dan moet je een éénhoofdige leiding hebben en zelf de baas zijn. Het werkt hier gelukkig anders.

Sommige roepen het beeld op van grote sommen geld in de voorbereidingsfase. Dat is terecht. De heer Koers heeft dat bekeken, omdat wij in de afspraken die we met Provast willen maken de voorbereidingskosten opvoeren om daarover later geen problemen te krijgen. Als je de werkelijke expertisecosten berekent van dit en het vorige college, is dat van een matig niveau qua uitgaven niet qua expertise.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Dat zou ik ook zeggen, als ik zou worden ingehuurd en moest afwachten of ik al dan niet kon blijven.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat is allemaal prachtig, maar we hebben ook een adviseur die ook in andere keukens heeft gekeken. Dan kun je zeggen dat dit geen wetenschappelijke benchmark is, maar het is wel een signaal dat mij voldoet.

Ik hoop dat dit de heer Van Diepen adequaat heb beantwoord. Ik kan het niet zo inspirerend over het voetlicht brengen als de heer Nijdam heeft gedaan. Hulde. Die beeldspraken, het kan niet mooier. Dat de heer Nijdam en zijn fractie regelmatig gebruik maken van het openbaar vervoer, dat doet me alleen maar deugd. Verder ben ik het inhoudelijk met de bijdrage van de PvdA/GroenLinks eens. Ik deel ook de opvatting van de heer Nijdam dat het niets te maken heeft met de projectwethouder, maar dat hij vertrouwen heeft in dit college.

Mevrouw **Geluk**: En volledig dual bezig is.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat moet u aan de heer Nijdam vragen.

De heer **Nijdam**: En zich bewust zijnde van grote sommen geld die gepaard gaan met het centrum, mevrouw Geluk. Dat heeft u misschien niet gezegd, maar de PvdA/GroenLinks is zich echt ervan bewust dat het om grote sommen geld gaat, waarmee we heel voorzichtig zijn. We zijn er nog niet. De snelheid die we graag erin willen houden, natuurlijk, maar dat er nog voetangels en klemmen op ons afkomen, dat hoeven we hier vanavond niet te zeggen. Die komen er vanzelf wel.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter Ik wil een paar zaken zeggen naar aanleiding van de bijdrage van mevrouw Geluk. Ik vind dat mevrouw Geluk best een punt heeft, als zij vraagt hoe het college omgaat met het masterplan in relatie tot de ingediende markttoetsen, waaronder de markttoets van Provast. Wij zijn ook eigenaar van de twee andere markttoetsen. U zei, wij gaan toch niet het plan van Provast 100% integraal overnemen. Nee, dat ben ik met haar eens. Wij hebben het masterplan. U hebt ons opgedragen wie wij moeten hanteren in mei 2003. Het is wel het vertrekpunt. Het zal zeker wel op tafel blijven. Het college ging overigens in het stadium van het masterplan ervan uit dat betaald parkeren wellicht verantwoord kon worden ingevoerd. In dat stadium was ook het masterplan financieel haalbaar. Door voortschrijdend inzicht en voortschrijdende ontwikkelingen hebben we nu met elkaar ervoor gekozen om vooralsnog geen betaald parkeren in te voeren. Het huidige masterplan is zonder betaald parkeren absoluut niet financieel haalbaar.

Mevrouw **Geluk**: Dat is helemaal terecht. De heer Mulder verdient een enorm compliment door het niet-betaald parkeren in te voeren. Het is een heel verstandig besluit geweest om daarvan voorlopig af te zien. In de commissie is echter duidelijk gezegd dat het masterplan is achterhaald. Wat betekent dat nu? Wat doen we met het masterplan? Is dit nog steeds ons uitgangspunt, is dat nog steeds waar we naartoe werken? Of wordt dat ontwikkelingsplan weer een heel nieuwe maquette, een heel nieuwe situatie?

Wethouder de heer **Mulder**: Wellicht wel. Het masterplan is een prima plan, dat heeft prima elementen, maar is financieel niet haalbaar. Wij willen een eindresultaat dat financieel haalbaar is, ook uw fractie. Zolang u nog wel meedoet, wilt u het ook dat het financieel haalbaar is. Zou geen enkel element op dit moment bruikbaar zijn, moet daarnaar niet worden gekeken? In de ogen van het college moet ook naar het masterplan worden gekeken. Dat Provast, onze partner aan de andere kant van de tafel, ons zal vragen ook naar hun ontwerp te kijken en naar de stedenbouwkundige en programmakant van hun markttoets, vind ik reëel. Dat is iets anders dan dat we zeggen dat we het voor 100% overnemen. We kijken ook naar goede elementen uit die andere markttoetsen, zodat we een definitief ontwikkelingsplan van alle goede zaken die haalbaar en betaalbaar zijn overhouden. Daar is toch niets op tegen?

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een schriftelijke vraag aan het college gesteld, waarin ik sprak over te grootse ontwikkelingsplannen. Ik wil het antwoord wel voorlezen: Overigens deelt het college niet de mening dat het ontwikkelingsplan te groots zou zijn. We gaan dus toch nog steeds uit van het totale plan. Uw eigen woorden.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. U hebt een kwalificatie, een oordeel gegeven. Het college interpreteert uw woorden dat u het een te groots plan vindt. Het is er nog niet. Het college heeft geantwoord dat het plangebied vaststaat. De raad heeft dit vastgesteld. Waarom zou dat bij voorbaat een te groot ontwikkelingsplan worden? Het enige facet is de Lange Nering West. Verder moet het totale plangebied worden ontwikkeld. Die ambitie moeten we erin houden. Dat verwachten mensen ook. Waarom zouden we nu aan het plangebied gaan knabbelen?

De heer **Van Diepen**: Ik heb niet aan het plangebied getwijfeld. We hebben over het marktontwikkelingsplan gesproken. Als u nu zegt, het ontwikkelingsplan dat hierop slaat, dat is heel iets anders dan het masterplan.

Wethouder de heer **Mulder**: Het is soms verrassend hoe je gedurende enkele seconden langs elkaar kunt heen praten. Daarmee ben ik het eens. Het masterplan zal niet het definitieve ontwikkelingsplan worden.

Ik vind het beeld dat mevrouw Geluk schetst niet juist. Het budget is niet het budget voor de heer Koers. Dat is het werkbudget voor het totale expertiseteam. U zegt dit eens te hebben gebriefd in Lelystad en dat ze daar lachten. U hebt daarbij een ambiance gegeven die niet juist is.

Mevrouw **Geluk**: U was daar niet bij. Natuurlijk heb ik daar gezegd dat het niet alleen de heer Koers is. Dat zou wel een heel erg mooi salaris zijn. Hij huurt daarvoor weer andere expertise in. Dat heeft hij ook zo gedaan, toen hij in Lelystad begon en hij is dat later gaan veranderen. Er werd wel, niet door iedereen, gelachen van: jullie betalen nogal wat. Daarvoor mag je dan ook wel heel erg veel verwachten.

De **voorzitter**: Mag ik even een ordeopmerking maken. Wethouder Mulder moet de heer Kalk ook nog beantwoorden. Ik wil de tweede ronde zo direct beperken tot een soort stemverklaring.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik heb de indruk dat ik gaandeweg de inbreng van de heer Kalk heb meegenomen. Als dat niet het geval is, hoor ik dat graag.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Ter aanvulling, op uw lijstje moet ook nog staan dat het CDA de intentieovereenkomst in beeld heeft gebracht. U hebt in de commissie gezegd dat het allemaal een tandje hoger moet. We kwamen in de stukken tegen dat het weer wat gezakt was, misschien. Daarover willen we graag duidelijkheid.

Wethouder de heer **Mulder**: Het is altijd zoeken en tasten, ook qua formulering. De ambitie van het college is om in de fase die we nu ingaan van dat ontwikkelingsplan de ver-

volgstap van de intentieovereenkomst te nemen, als je het toch eens bent en daarbij een goed gevoel hebt. Het is de bedoeling dat erbij te doen.

De heer **Kalk**: Dat is klip en klaar.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik begrijp best dat de heer Kalk absolute zekerheden wil krijgen. Ik geef hem geen absolute zekerheid. Wij zijn het er echter niet mee oneens dat dit de bedoeling moet zijn.

Nog een laatste opmerking. Natuurlijk bedoelt mevrouw Geluk het goed. Denken in hapklare brokken, ik denk dat dit geen verkeerde term is. Alleen de inhoud en interpretatie daarvan, dat zal blijken.

Mevrouw **Geluk**: Kan de wethouder dit iets toelichten, want ik weet niet of we over hetzelfde praten.

Wethouder de heer **Mulder**: In het masterplan noemden we dat faseringen en hadden we gebieden binnen het totale plan. Laten we uw term gebruiken. Het zou best eens kunnen dat er straks in het ontwikkelingsplan enkele richtingen zijn. Als we uw paraplu daarboven hangen, dit zijn de hapklare brokken, dat is het in dit stadium.

De **voorzitter**: Mag ik de raad vragen kort te reageren in de vorm van een soort stemverklaring?

De heer **Van Diepen**: Er resten toch nog enkele vragen. Wij hebben uit de discussie begrepen dat de € 200.000,00 nodig is voor fase 2 en 3. Ik wil duidelijkheid hebben dat we daarover spreken en dat we niet meer met een extra budget zullen worden geconfronteerd.

Er wordt over gesproken dat dit bedrag uit het Grondbedrijf moet komen. Is het dan zo dat dit uit een extra opbrengst komt, doordat de grondprijs hoger wordt gesteld of gaat het via het vestzak-broekzakidee?

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Wethouder Mulder heeft mijn opmerkingen bevredigend beantwoord. Ik had echter gezegd, toch zullen we akkoord gaan, omdat het punt van go or no go al is gepasseerd. Als het ontwikkelingsplan over vier maanden wordt uitgewerkt en vervolgens wordt afgewezen, neem ik aan dat we alleen die fase opnieuw proberen, want uitgangspunt blijft toch dat we in principe op basis van het masterplan tot een fatsoenlijk centrum komen, anders doen we aan gigantische kapitaalvernietiging. Dat lijkt me ook niet verstandig. Welke beslismomenten krijgen we nu nog? Is dat het ontwikkelingsplan, of gaan we in alle fasen steeds weer een afweging maken?

Wethouder de heer **Mulder**: U krijgt in september a.s. een conceptontwikkelingsplan.

De heer **Vermeulen**: Wij moeten dan de afweging maken, we gaan door in die vorm of we corrigeren dat en we gaan dan door?

Wethouder de heer **Mulder**: U kunt straks in september a.s. alles ervan vinden. Het kan niet zo zijn dat we discussiëren op basis van dat men alleen ja of nee kan zeggen. Dat zijn we niet van de fracties gewend.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb in de eerste ronde al een stemverklaring gegeven. Ik wil iets richting de heer Van Diepen kwijt, want ik begrijp dat hij onder de indruk gekomen van het schitterende gitaarspel. De heer Van Diepen worstelt een beetje met het masterplan en het ontwikkelingsplan. Het masterplan ligt er en op een gegeven moment zegt Provast bijvoorbeeld: aan de Paardenmarkt heb ik drie leuke woontorens gepland, maar de markt is er niet naar. Dan gaan we toch aan grondgebonden woningbouw doen; dat is het masterplan met afzwakking. Zo ziet mijn fractie dat. Verder akkoord, we moeten een stap verder zetten.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. U begon te stellen dat het geen echte tweede termijn wordt, maar dat loopt naar mijn mening nu iets anders. Dank voor de beantwoording. Wij willen onderstrepen dat het college heeft gezegd dat de planning richting 1 september a.s. gaat. Dat is anders dan ik tot dusver in de stukken heb gelezen. Dat is scherper. Terecht merkt het college op dat er zware onderhandelingen komen, het zout-en-peperstelletje staat bij wijze van spreke tussen de partijen in.

Wij wensen het college alle succes in die onderhandelingen. Wij willen wel die combinatie houden van snelheid en zorgvuldigheid. Waar het college zegt, we gaan voor een helse klus, moordend tempo, is het voor mij zaak die balans tussen snelheid en zorgvuldigheid te blijven vinden.

Aansluitend bij de heer Van Diepen, in de ontvangen stukken staat dat het bedrag voldoende is om het hele vervolgtraject tot stap 4 te laten ondersteunen door de hiervoor noodzakelijke deskundigheid. Mag ik het zo lezen dat het college daarop ook inzet?

Ik begrijp dat de wethouder in de zomermaanden gewoon doorgaat, geen vakantie. Dat zullen moeilijke maanden worden, zeker in een marktperspectief waarbij het economisch vrij lastig is. Alle succes. Met deze opmerkingen stemmen we in met dit krediet.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Veel vragen zijn beantwoord. Wat wel openblijft, is de vraag hoe het college denkt de investeringen, die zijn gedaan en die binnenkort nog zullen worden gedaan, te kunnen terugverdienen. Het is mij volstrekt onduidelijk. Dan moet er toch gigantisch veel winst worden gemaakt en ik denk dat het economisch tij daarvoor niet helemaal geschikt is.

Er is ook geen duidelijkheid gegeven over hoe het zit met de randvoorwaarden die het college hanteert en de kaders die de raad al werkenderweg heeft vastgesteld. Kunnen we die nog eens naast elkaar leggen of nog eens met elkaar bekijken? Dan wil ik even met de fractie overleggen of we het dubbeltje de ene kant of de andere kant op laten rollen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik een vraag stellen? Ik word altijd een beetje argwanend als de PvdA/GroenLinks enthousiast is over iets. Dan moet ik mijn knopen of vingers tellen. Wat gebeurt er?

De heer **Van der Est**: Wat is dit een onzin, een suggestieve opmerking?

De heer **Roefs**: Ik wil me ervan verzekeren dat dit onterecht is. Waar het mij om gaat, is één element.

De heer **Van der Est**: Ik vind dat u excuses moet aanbieden. Als in de vorige raadsvergadering de heer Haagsma excuses heeft moeten aanbieden aan mevrouw Geluk, dan moet u het nu aan de PvdA/GroenLinks doen.

De heer **Roefs**: De PvdA/GroenLinks is heel enthousiast over het plan op hoofdlijnen. Ik ben dan argwanend, omdat ik goed wil weten waarop dat is gebaseerd. Ik wil de argwaan bij mezelf weghalen door een vraag te stellen aan de wethouder, want die gaat nu het onderhandelingstraject in. Ik wil graag weten of de wethouder in staat is de open structuur in de Deel, wat de Deel de Deel maakt, in stand te houden, als we straks het ontwikkelingsplan krijgen. Daaraan hecht ik zeer en ik weet dat een aantal mensen om mij heen hieraan ook erg hechten.

Dat zou mij helpen om uiteindelijk een standpunt in te nemen. Ik wil ervoor zorgen dat het enthousiasme niet tot zo'n verstedelijking en verdichting leidt, dat ik daar niet meer achter kan staan. Dat is wat ik wilde overbrengen.

De heer **Van der Est**: Dan moet u het op een andere manier doen, mijnheer Roefs, niet op de suggestieve manier die u net hanteerde. U kunt rustig tegen ons zeggen, u bent te enthousiast, u wilt teveel, u geeft geld uit, terwijl u het niet hebt. Dat mag u allemaal zeggen, maar niet de suggestieve opmerking dat u uw vingers of knopen moet tellen.

De heer **Roefs**: Dat beeld zal ik terugnemen. Daarom ging het mij niet. Het gaat mij wel erom dat als je ongekwalificeerd enthousiast bent, dus niet zegt waarom je enthousiast bent, alleen de trompet luidt zonder de muziek te spelen, dan word ik argwanend. Daarom wil graag antwoord op de vraag die ik heb gesteld. Dat zal ik inbrengen bij onze woordvoerder om te kijken of we hiermee iets kunnen doen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb voor de zekerheid een aan de heer Roefs niet onbekend boekje erbij gepakt. Daarin zegt u iets over de Deel. U zegt daar, de Deel moet een gezellige centrumfunctie krijgen met winkels en gevarieerde horeca. Ik ben benieuwd of dat past bij het beeld dat de wethouder gaat geven.

De heer **Roefs**: Dat past ook bij de vraag die ik heb gesteld.

De heer **Haagsma**: U zei, ruimtelijk.

De heer **Roefs**: Er moet een groot stuk openblijven, anders is de Deel de Deel niet meer.

De heer **Wassink**: Ik wil wel iets toevoegen, eigenlijk een advies aan de wethouder. Wilt u in het vervolg proberen op tijd met voorstellen te zijn. Dan is er meer tijd voor begrijpend lezen en vragen stellen via mail en dergelijke. Dat scheelt veel raadsleden zitvlees. Het voordeel is wel dat we de raadsleden die deze avond nu hebben meegeluisterd feedback kunnen vragen over het functioneren van commissie II. Overigens zijn dat doorgaans heel geanimeerde en boeiende vergaderingen, maar u hebt het nu allemaal meegemaakt.

De heer **Kalk**: Het college begon toch met de opmerking dat dit niet de koninklijke weg was. Die kniebuiging hebben wij wel gezien. Ik snap niet wat op dit moment nog het probleem is. Overigens u bent als fractie niet consistent, want daar waar u de vorige keer tegen het werkbudget voor Emmeloord-Centrum stemde, gaat u nu in de eerste termijn al akkoord met dit voorstel. Daarin zie ik geen consistente lijn.

De heer **Wassink**: Ik heb de opmerking over het hoofd van de wethouder naar ons allen gemaakt. Dat is een tweede laag; misschien moet u die nog eens rustig nalezen in de notulen.

Wethouder de heer **Mulder**: Laat ik beginnen bij de VVD die vraagt of het college denkt dat het de voorbereidingskosten die verschillend van aard zijn, terugverdient. Ik heb in de gedachtewisseling met mevrouw Geluk voor de radio het terecht al symbolisch getypeerd, het zijn appels, peren en abrikozen. Ik heb onze deskundigen hierover vandaag gesproken hoe we het zullen doen, omdat we de fase hebben bereikt dat we hierover met Provast gaan praten. Hij zal dat op een ordentelijke manier rangschikken, zodat die symboliek verdwijnt.

Ik moet het ook hebben van onze adviseurs die mij verzekeren dat we de voorbereidingskosten in de begroting en exploitatie kunnen meenemen. Ze zullen dus ergens in moeten worden versleuteld. Wij brengen ze in rekening bij de projectontwikkelaar. We moeten nog overeenstemming bereiken over de mate en vorm, als we de handtekening zetten onder de procesafspraken, om te voldoen aan de randvoorwaarden in de notitie die op 10 maart jl. is besproken.

Dan is vooraf duidelijk onder welke juridische condities we procesafspraken maken. De huidige procesmanager heeft mij verzekerd dat dit voor een belangrijk deel kan. Dan moeten we nog even kijken welke abrikoos en peer buiten de mand vallen. Ik kan u niet meer zekerheid geven. Ik kan u wel de vakkennis doorgeven die mij wordt aangereikt. Ik vind het ook een goede werkwijze dat we het niet naar achteren schuiven in onze procesafspraken met Provast, maar dat we het nu direct bij de kop pakken, omdat we nu ook een overzicht hebben.

De VVD vraagt om een lijstje met randvoorwaarden en kaders. Natuurlijk willen we dat doen, maar ik heb in eerdere gesprekken gezegd dat de raad belangrijke kaders aan het

college heeft gegeven, ook in besluitvormende zin, in mei 2003. U hebt drie beslispunten genoemd en dat staat vast.

Mevrouw **Geluk**: Het is niet mijn bedoeling erop terug te komen. We zijn al heel lang geleden begonnen. Het is begonnen met de structuurvisie Emmeloord, toen zijn we begonnen met het maken van kaders. Zo zijn er steeds kaders bijgekomen. Ze zijn ook wel eens veranderd. Dat moet ook kunnen, want niets is statisch. Ik denk dat het goed is, niet alleen voor ons zichzelf, zodat mensen ook heel gemakkelijk in dit grote project kunnen instappen. Nu hebben we het allemaal nog in beeld en we zijn allemaal bezig dat we de kaders en randvoorwaarden nog voor het ontwikkelingsplan in beeld hebben en dezelfde voor ogen hebben.

Wethouder de heer **Mulder**: De relevante, functionele randvoorwaarden staan in de notitie die we op 10 maart jl. hebben besproken. U hebt er één uitgelicht. Een tamelijk relevante randvoorwaarde die het college heeft geformuleerd, is dat wij vooralsnog geen betaald parkeren invoeren. Dat is niet de minste. Ik denk dat er zeven tot acht randvoorwaarden in die notitie staan. Dat telt natuurlijk wel. Dus kaders en randvoorwaarden, prima. Ze verouderen soms, we maken ze actueel en de meest actuele in deze fase staan in de notitie die op 10 maart in commissie II hebben besproken. Die heeft het college u aangereikt. Het is tamelijk functioneel om daarmee te werken.

De heer Roefs heeft een vraag gesteld, een lastige vraag. Die kan ik niet met ja of nee beantwoorden. Het is wel een relevante vraag. Dat houdt ons allen bezig, hoe wij uiteindelijk in ons ontwikkelingsplan het programma van eisen en de ruimtelijke indeling, bijvoorbeeld van de Deel, verwerken. Dat houdt ons bezig, ook emotioneel. Dat ben ik met u eens. Dat is niet alleen een rationele plek, maar ook een emotionele en historische plek, waar het altijd de bedoeling was om te bouwen.

Ik kan daarop geen antwoord geven. Ik begrijp de vraag wel, maar vanavond zekerheid geven ten aanzien van het intact blijven van de open structuur, is niet juist. Ik zou de heer Roefs dan ook tekort doen of op het verkeerde been zetten. Of we zetten elkaar op het verkeerde been, want dan moeten we ook interpreteren wat een open structuur is. De laatste documenten, waarbij de raad uitspraken heeft gedaan over welk gevoel u hebt bij de ruimtelijke indeling van de Deel, zijn het masterplan en het document van mei 2003. Het zou niet juist zijn en veel creatieve vrijheid ontnemen, als wij de combinatie niet mogen leggen met de inhoud van de markttoetsen van het masterplan en van aanvullende nieuwe ideeën die op dit moment leven. Het zou ons ook de vrijheid ontnemen om uit te komen op haalbare en betaalbare plannen. Er zal wel moeten worden gebouwd en er zal ook geld moeten worden gegenereerd. Daarover zijn we het wel eens. U moet ons nu die creatieve vrijheid niet ontnemen en het is straks aan u om een oordeel te vellen hoe wij met die creatieve vrijheid als partners zijn omgegaan bij de invulling van het ontwikkelingsplan. Ik ontraad u en mijzelf om daarover al heel concreet te zijn.

De heer Van Diepen heeft gevraagd of die € 200.000,00 het maximale bedrag is en of het de laatste voorbereidingskosten zijn. Het antwoord is nee; wij zouden u een rad voor ogen draaien, als we dat zouden zeggen. Dat is niet realistisch. Dat mag u niet van ons verwachten. Ik zou een beroep op u willen doen dat u dat zelf ook niet zou moeten willen. Als ik alleen maar zeg dat er nog een heel planologisch traject na het ontwikkelingsplan komt. Dat gaat niet zonder kosten.

De heer **Van Diepen**: Dat heb ik niet gevraagd. Ik heb het gevraagd voor fase 2 en 3.

Wethouder de heer **Mulder**: Als u bedoelt, zijn dit de kosten waarvan het college bijna zeker is dat we hiermee een ontwikkelingsplan op tafel krijgen, absoluut.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb daarop een interventie gepleegd. Het college zegt in het eigen stuk dat die € 200.000,00 een voldoende bedrag is voor het hele vervolgetraject tot en met stap 4.

Wethouder de heer **Mulder**: Dat heb ik ook gezien.

De heer **Kalk**: Laten we dan afspreken dat dit helder wordt gemaakt. Wij gaan voorlopig ervan uit dat dit de juiste informatie is.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik voel me het beste thuis met het antwoord dat ik net aan de heer Van Diepen heb gegeven.

De heer **Kalk**: Ik verwijs naar de kanttekening die ik nu maak op basis van de stukken die mij zijn aangereikt door het college.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik heb even niet meer paraat over die fase 4. Helpt u mij daar even bij. Is dat tot en met de planologische fase?

De heer **Kalk**: In stap 4 zit de intentieovereenkomst wat mij betreft en volgens mij ook de samenwerkingsovereenkomst.

Wethouder de heer **Mulder**: Laten we elkaar op die basis vinden. Het ontwikkelingsplan en de intentieovereenkomst zitten erin.

De heer **Kalk**: Laten we dan in de commissie in ieder geval erop terugkomen. Ik wil daarover wel helderheid.

Wethouder de heer **Mulder**: Dit is de helderheid. We kunnen elkaar wel aan het lijntje houden met nadere helderheid. Laten we niet de laatste euro tellen van die € 200.000,00. Ik weet niet of we ze allemaal nodig hebben. Om u nu een ontzettend benauwd werkbudget te vragen lijkt me niet realistisch.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Als het college zegt in de beantwoording dat die € 200.000,00 de limiet is en het staat zo op papier, dan gaat het CDA voorlopig hiervan uit.

De heer **Wassink**: U moet onderscheid maken tussen fasen en stappen. Ik heb de indruk dat fase 3 bestaat uit een aantal stappen en dat het nu gaat – ik kijk naar het midden van blz. 59432, dat het resultaat van stap 2, het ontwerpontwikkelingsplan en wellicht ook stap 3 – om de intentieovereenkomst te krijgen.

De heer **Van der Est**: Zo interpreteren wij het ook. Stap 2, 3 en 4 in fase 3.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik vind het een mooie samenvatting.

De **voorzitter**: Ik kijk de kring rond. Ik wil nu naar een stemverklaring.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. De PU wil het excuus voor de handelswijze voor voortijdige afspraken met de heer Koers accepteren en vertrouwt erop dat in het vervolg tijdige informatie wordt verstrekt om tot een juiste beslissing te komen.

De discussie geeft aan dat er zorgen zijn over de inhoud en de financiën. Wij willen samen met de ondernemers in ons aller belang een aantrekkelijk centrum realiseren.

Het bedrag nodig voor verdere expertise voor de ontwikkeling die het college voorstelt ondersteunen wij. We zullen in september a.s. de conclusie trekken of het product de prijs waard is geweest. De PU stemt met vijf stemmen voor en één stem tegen in met uw voorstel.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Het dubbeltje staat nog steeds op zijn kant en het zal een bepaalde kant moeten opvallen. We willen allemaal een mooi Emmeloord-Centrum en we willen allemaal ermee verder. Om nu te zeggen dat we warme gevoelens krijgen bij de gang van zaken. Ik had het woord babbelen niet mogen gebruiken bij al die groepen die aan het praten zijn over het geheel, maar het zijn er ook zoveel en het wordt

daardoor zo ingewikkeld dat het me ontschoot. Ik hoop dat ze meer doen dan dat en heel wijze zaken zullen zeggen.

Het kost ons erg veel moeite hierover een besluit te nemen. We gaan akkoord met het voorstel. We zullen heel kritisch kijken wat er straks komt met het ontwikkelingsplan en met welke voorstellen u komt, of u zich houdt aan de afspraken die we eerder hebben gemaakt. Dan is het voor ons echt het moment, de laatste keer en dan is het ook afgelopen. Het moet er dan wel fantastisch uitzien en het moet aan alle voorwaarden voldoen. Anders moeten we echt stoppen en kijken of iets anders moet worden gedaan.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel met de aantekening dat één raadslid van de PU tegenstemt.

De **voorzitter**: Ik ga even naar het spreekgestoelte, want ik mag de heer Roefs toespreken, omdat hij vandaag 12,5 jaar raadslid van Noordoostpolder is. Dat is zo'n moment om bij stil te staan.

Ik ben in de stukken gedoken en in de raadsvergadering van 22 oktober 1992 is de heer Roefs geïnstalleerd als raadslid als opvolger van mevrouw Thijs. Het is altijd leuk die stukken door te lezen, want hij was nog niet geïnstalleerd of hij was al woordvoerder over een redelijk belangrijk agendapunt. Hij riep op moeite met het collegestandpunt te hebben. Dat waren nog monistische tijden. Ik lees de tekst voor die hij toen uitsprak. Als je dit citaat hoort, zitten de VVD en PvdA/GroenLinks erg dicht bij elkaar: "De VVD is van mening dat wij zuinig moeten zijn op de grondstoffen inclusief op het beschikbare hout." Is er ooit een grotere brug, meteen in het begin, gemaakt? De heer Roefs eindigde zijn maidenspeech: "Ik hoop dat ik u in de toekomst op een zelfde heldere manier zal kunnen bedienen als mijn voorganger."

Dit zei hij in 1992. Nu 12,5 jaar later mogen we de balans opmaken. Ik denk dat we onderscheid kunnen maken tussen de monistische periode tot 2002 en de dualistische periode daarna. Het is gemakkelijk te constateren dat de politieke situatie wat meer dualistisch optreden ook ernstig heeft bevorderd voor de VVD.

Toen we afscheid namen van de monistische periode en overgingen naar de dualistische heeft Hans Roefs namens de raad een aantal afscheid nemende raadsleden toegesproken. Hij heeft dat op een bijzondere manier gedaan. Sommigen van u zullen zich dat herinneren. Hij doorspekte zijn verhaal met een aantal gedichten. Dat waren gedichten waarbij je intonatie nodig hebt om precies te kijken hoe hij ze heeft bedoeld, maar die heb ik niet meer. Ik heb alleen de tekst uit de notulen. Ik kies misschien de verkeerde intonatie en als je een andere intonatie kiest en je hebt afscheid nemen erbij, kan de betekenis anders zijn. Dat weet ik dus niet. Ik denk dat dit redelijk eigen is aan Hans Roefs. Hij citeerde een gedicht van de heer Emmens. Dat luidt als volgt:

Een wiel dat draait, ik niet.

Ik stuntel op twee benen en noem dat lopen, gaan.

Sta ik toevallig stil, dan heet dat het standpunt dat ik inneem.

Wie sprak hij daar toe? Ik verklap het niet. Lees de notulen maar na.

Wij hebben Hans Roefs leren kennen als een raadslid dat scherp kan analyseren en scherp kan onderscheiden en daarbij een passende rol zoekt.

Ik denk dat de dualistische periode en het feit dat de VVD geen wethouder levert hem daarbij heeft geholpen om die verschillende rollen te spelen.

Ik herinner me nog dat u een keer bent aangesproken op het iets meer zoeken van monistisch gedrag in optreden, dat u de relativerende opmerking plaatste: alles is politiek. En dat is ook zo en dat is de enige legitimatie van het feit dat we hier om de tafel zitten. Aan de andere kant, u zegt dat wel en overdrijft misschien een beetje, want we hebben Hans Roefs ook leren kennen als iemand die heel scherp rollen kan onderscheiden. Zodra u optreedt als voorzitter van een commissie, is het niet allemaal politiek. Dan bent u een heel zakelijke, kundige voorzitter. ik denk dat dit een soort toonbeeld is van hoe je die rollen moet spelen. Veel is politiek, maar niet alles.

Ik heb ook een gedichtje opgezocht. Hoe kun je Hans Roefs, die dat wel op prijs stelt, daarmee eren? Ik heb een gedichtje van Hanny Michaelis, Uitspraken:

Uitspraken laten zich van tafel vegen,
Wegdrukken, verstikken in geruststellende omarmingen.
Toch hebben zij het langste leven en het laatste woord.

Hans, een cadeautje. Wij hebben het traditionele cadeau, maar je hebt laten weten dat je wel iets anders wilt hebben dan dit mooie bord dat we geven aan mensen die zoveel jaar raadslid zijn en waarvan we nog een beperkt aantal hebben, omdat het jammer zou zijn, als anderen het dan niet krijgen.

We hebben dus iets anders gezocht. Iedereen heeft hobby's en Hans Roefs dus ook. Hij heeft de golfsport als hobby. Hij is degene die hiervoor in de raad veel lansen heeft gebroken en hij is op pas gegaan om zich op dat terrein vaardig te betonen. Misschien is het wel een aardige sport, omdat je bij golfen een handicap hebt. Het is dan zo aardig, of je nu een goede of een slechte speler bent, je wel een wedstrijd met elkaar kunt spelen, want als je beter bent, moet je het ook beter doen. Daarin zit een formule om het heel aardig te laten zijn. Misschien is dat wel een essentiële rol in de politiek. Je kunt heel goed zijn in sommige zaken, maar het gaat niet erom om in je eentje te excelleren, maar ook met de groep en om de anderen ruimte te geven. Ik denk dat Hans vele handicaps heeft wat dat betreft. Ik bedoel dat positief. Ik wens je toe dat je die kunt benutten.

Je krijgt een cadeautje van Frank Roove, een golfer die op het punt staat een grote swing te maken om dat heel kleine balletje door die enorme versnelling van die stok en de massa erachter te krijgen waar hij hem hebben wil. Dat is langetermijnplanning en ik denk dat dat hetgeen is dat jij in de raad het leukste vindt, die langetermijnplanning. Het duale politieke handwerk is leuk, maar in essentie gaat het je om de lange termijn.

Hans, ik hoop dat je nog veel lange termijnen meemaakt in de raad. Ik zal je het cadeau overhandigen en een bos bloemen.

Mevrouw **Binksmá**: Geachte aanwezigen, ik wil namens de fractie iets zeggen. Hans, 12,5 jaar in de raad. Daarmee wil ik je namens de VVD feliciteren. Het is een hele tijd en soms is het niet te begrijpen dat het zo snel gaat. Dat is nu eenmaal zo. De tijd staat niet stil, het verandert en gaat door. Daarom heb ik een spreuk gevonden die ik van toepassing vindt:

Werkelijke wijsheid is te leven in het heden, te plannen voor de toekomst en te profiteren van het verleden.

Sinds 1992 in de raad en sinds 1994 fractievoorzitter. Uiteraard zijn wij daarmee blij. Als een soort stabiele factor tussen zijn twee vrouwen legt hij onder andere verbindingen en straalt rust uit en heeft kennis van zaken op veel gebieden. Op cruciale momenten kom je vaak met je argumenten naar voren. Wij waarderen dat zeer en daarom willen we je een cadeau aanbieden, zodat je samen met Ciska van de inhoud en op de achtergrond misschien muziek van Mozart, zult kunnen genieten. Als je het uitpakt, kun je zien wat op het etiket staat. We wensen je alle goeds voor de toekomst.

De heer **Roefs**: Het is traditie geworden dat we bij dergelijke gelegenheden gedichten voorlezen. Uiteraard heb ik een gedicht gevonden, aangereikt door de heer Weisglas, een gedicht van Martin Reins uit de bundel Tussen de gebeurtenissen.

Ik wil het opdragen aan mijn steun en toeverlaat Ciska, die ergens op de tribune zit. Het gaat over politiek en het heet Hoogtepunt van het betoog:

Toen de spreker stap voor stap, stap
voor stap het hoogtepunt van zijn betoog
had bereikt

toen, wat hij zo sprekend onder woorden bracht

een samenvatting kon zijn van het voorafgaande
maar ook de aanzet tot een vervolg, toen

begaf hij zich op de rand van het zwijgen

en met zijn handen op de lessenaar en
een blik op het verste punt van de zaal
luisterde hij naar de naklank van zijn laatste woorden

althans zijn voorlopig laatste woorden

waarmee er een stilte viel in de stilte
die er al was

en in die stilte hoorde spreker de houtwormen
in de planken waar zijn lessenaar nog op stond

en het krakende draaien van onze aardbol

en een soort roffelen van iets
in de diepten van het heelal.

(Martin Reints, uit "Tussen de gebeurtenissen", De bezige Bij – 2000)

Ik dank u wel.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: De vergadering is gesloten (22.40 uur).

Aldus vastgesteld in de vergadering van 26 mei 2005

De griffier,

de voorzitter,